O r a t o r i a n a

Nr XVIII

Gostyń - Święta Góra 1978 r.

WSTĘP

Kongregacja Oratorium św.Filipa w Gostyniu w 1978 roku przeżywała wyjątkową uroczystość z okazji 50-lecia Koronacji M.M.P.Świętogórskiej.

W centralnych uroczystościach jubileuszowych wzięli czynny i liczny udział Konfratrzy ze wszystkich placówek Filipińskich w Polsce z O.Wizytatorem Jerzym Lewickim i O.Prokuratorem Krajowym Dr. Henrykiem Jarominem na czele, za co raz jeszcze składamy staropolskie serdeczne "Bóg zapłać".

Zgodnie z sugestią Ojca Prokuratora Krajowego, obecny numer Oratoriany opracowano i poświęcono w całości Kongregacji Gostyńskiej.

Obejmuje on w swej treści przede wszystkim uroczystości centralne jubileuszu 50-lecia Koronacji, obchodzone z radością i wdzięcznością pod przewodnictwem J.Em.Ks.Kardynała Karola Wojtyły, Metropolity Krakowskiego, a obecnego Papieża Jana Pawła II w dniach 24 i 25 czerwca.

Ponadto zamieszczamy uroczystości ingresowe nowego Ordynariusza Metropolity Poznańskiego J.E.Ks.Arcybiskupa Dra Jerzego Stroby oraz Kronikę całego roku jubileuszowego 1978, obejmującą różne prace i wydarzenia Świętej Góry.

Najświętsza Maryja Panna, obecna i czczona na wzgórzu Gostyńskim od przeszło 300-set lat, niech otacza całą Federację Polską szczególną opieką i niech pomaga nam w wiernym naśladowaniu Jej Syna oraz w realizowaniu idei Ojca naszego św.Filipa.

Ks.Józef Jura C.Or.

Święta Góra, 18 lutego 1979 r.

Święta Góra, dnia 22 grudnia 76

L.dz.285/76

J. Ekscelencja
Najprzewielebniejszy
Ksiądz Arcybiskup Dr Antoni Baraniak
Metropolita Poznański
P o z n a ń

Najdostojniejszy Arcypasterzu

Uprzejmie powiadamiam, że 24 czerwca 1978 r. przypada 50-lecie Koronacji Cudownego Obrazu Matki Bożej Świętogórskiej.

Tę radosną i ważną okoliczność pragniemy obchodzić jak najuroczyściej.

Ponieważ Wasza Ekscelencja kilka razy wspomniał o ewentualnej Konferencji Episkopatu na Świętej Górze, ośmielamy się sugerować odbycie jej w łączności ze wspomnianą uroczystością jubileuszową. Samą centralną uroczystość 50-lecia planujemy w dniu 25 czerwca, który przypada w niedzielę i równocześnie w święto Matki Bożej Świętogórskiej.

Będziemy wdzięczni za wcześniejsze zorientowanie nas, czy nasza sugestia zostanie rozpatrzona pozytywnie, ze względu na poważne czekające nas prace przygotowawcze na tak ważną uroczyste ale i zobowiązujące wydarzenie dla Świętej Góry.

Łączę wyrazy najgłębszej czci
z synowskim oddaniem
całuję Ręce Waszej Ekscelencji

Ks.Józef Jura C.Or.
superior

ARCYBISKUP METROPOLITA
POZNAŃSKI

POZNAŃ, dnia 4 stycznia 1977

L.dz.1402/76 K

Przewielebny
Ksiądz Superior Józef J u r a
G o s t y ń

Serdecznie dziękuję za zgłoszenie gotowości na przyjęcie całego Episkopatu Polski na Świętej Górze Gostyńskiej w czerwcu 1978 r. Będzie to doskonała okazja do odbycia tam Konferencji Episkopatu i do uczczenia 50-lecia koronacji cudownego obrazu Matki Boskiej Świętogórskiej.

Proszę tę sprawę przypomnieć raz jeszcze pod koniec b.r., gdyż będzie wtedy odpowiedni termin, aby poinformować o naszych zamiarach J.Em.Ks.Kardynała Prymasa. Ja ze swej strony projekt ten aprobuję i z odpowiednią petycją wystąpię do J.Em. Ks.Kardynała Prymasa.

Polecam Księdza Superiora i całą Kongregację Oratorium św.Filipa Neriusza opiece Bożej i na pomyślność prac w Nowym Roku

s e r d e c z n i e b ł o g o s ł a w i ę

/-/ + Antoni Baraniak
Arcybiskup Metropolita

Gostyń, Święta Góra, dnia 8 czerwca 1978 r.

L.dz. 150/78

Do
Urzędu Miasta i Gminy
w G o s t y n i u

Niniejszym informujemy, że z okazji 50-lecia koronacji Cud.Obrazu M.M.P.Świętogórskiej i 700-lecia parafii Farnej w Gostyniu odbędą się uroczystości jubileuszowe, na które przybędą Księża Biskupi z J.Em.Ks.Kardynałem Wojtyłą na czele oraz diecezjalna pielgrzymka Mężczyzn.

W programie uroczystości jubileuszowych przewidujemy także procesję z Cud.Obrazem M.B.Świętogórskiej 24 czerwca br. o godz.21[30], ze Świętej Góry do Fary oraz 25 czerwca o godz.11 z Fary na Świętą Górę.

W związku z w/w uroczystościami prosimy o pozwolenia na procesję w podanym terminie.

x.Superior x.Dziekan

Naczelnik Miasta i Gminy
w Gostyniu

Gostyń, dnia 16 czerwca 1978 r.

Nr Wz - 6840/11/78

D E C Y Z J A

Na podstawie art.8 ust.1 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o zgromadzeniach /Dz.U.Nr.20,poz.89/ w związku z art.57, ust.1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych /jednolity tekst Dz.U.Nr 26, poz.130 z dnia 28 maja 1975 r./ po rozpatrzeniu wniosku ks. Józefa Jury i ks. Teodora Lercha w sprawie udzielenia zezwolenia na zorganizowanie i odbycie procesji z Cudownym Obrazem M.B.Świętogórskiej w niu 24 i 25 czerwca 1978 roku.

z e z w a l a m

Ks.Superiorowi Józefowi Jurze i Ks. Dziekanowi Teodorowi Lerchowi Kanonikowi Kościoła Farnego p.w.św.Małgorzaty w Gostyniu na zwołanie i odbycie procesji w dniu 24 czerwca 1978 r. o godz.21,30 trasą ze Świętej Góry w Głogówku i ul. Wolności do Kościoła Farnego oraz w dniu 25 czerwca 1978 r. o godz.11,00 trasą z Kościoła Farnego w Gostyniu ul.Wolności na Świętą Górę w Głogówku.

Odpowiedzialnymi za przebieg zgromadzenia są:

Ks.Superior Kongregacji Oratorium św.Filipa Neriusza w Głogówku Józef Jura i Ks.Teodor Lerch Kanonik Kościoła Farnego w Gostyniu.

Od niniejszej decyzji służy prawo wniesienia odwołania do Wojewody Leszczyńskiego za pośrednictwem Naczelnika Miasta i Gminy w Gostyniu w terminie 14 dni, licząc od dnia jej doręczenia.

Opłatę skarbową w wysokości 30,-złotych skasowano na podaniu.

O t r z y m u j ą :

1. Ks.Superior Józef Jura
2. Ks.Dziekan Teodor Lerch
3. Naczelnik Gminy w Piaskach
4. a / a

M.P.

Naczelnik Miasta i Gminy
/-/ podpis nieczytelny
Franciszek Konieczny

URIA METROPOLITALNA

Poznań, dnia 10 czerwca 1978 r.
L.dz.4407/78

K O M U N I K A T

Pięćdziesięciolecie Koronacji Obrazu Świętogórskiego

Siedemsetlecie Gostynia

Doroczna Pielgrzymka Mężczyzn

Zbliżająca się 50 rocznica Koronacji Obrazu Matki Bożej Świętogórskiej, staje się okazją do uroczystego przeżycia tego jubileuszu przez całą Archidiecezję, tym bardziej, że rocznica ta zbiega się z 700 leciem m. Gostynia. Program uroczystości jubileuszowych jest wyszczególniony na osobnym formularzu.

Duchowieństwo Archidiecezji zachęcamy do zaangażowania parafian w tę uroczystość przez informację i zachętę osobistą z ambony, jak również przez towarzyszenie wiernym - w miarę swych możliwości - w pielgrzymce na Świętą Górę i do Gostynia, przynajmniej na główne uroczystości jubileuszowe. Zgodnie z przyjętą od kilku lat tradycją, pragniemy w tych uroczystościach w szczególny sposób wyeksponować mężczyzn.

Stosownie do naszych za-mierzeń i sugestii Świętej Górą polecamy:

1. W niedzielę, dnia 18 czerwca br. odczytać z ambony załączoną "Zachętę duszpasterską".
2. Umieścić na tablicy ogłoszeń załączony program uroczystości jubileuszowych.

   Zapraszając na uroczystości wszystkich Kapłanów, którym zajęcia duszpasterskie na to pozwalają, prosimy o udział w koncelebrze pontyfikalnej w niedzielę, dnia 25 czerwca br.

1. jednego kapłana z każdego dekanatu, którego skieruje Ksiądz Dziekan
2. jednego kapłana z poszczególnych Centralnych Instytucji Archidiecezjalnych, skierowanego przez Przełożonych tych Instytucji /Kuria Metropolitalna, Kapituła Katedralna, Kapituły Kolegiackie, Sąd Duchowny, Archiwum, Muzeum, Seminarium Duchowne/,
3. kilku przedstawicieli zakonów męskich zaproszonych przez Superiora Świętej Góry.

Kapłani biorący udział w koncelebrze zabierają ze sobą komplet szat liturgicznych /łącznie z ornatem koloru białego/ i zbierają się o godz. 10 na plebanii parafii farnej w Gostyniu.

Do licznego udziału w uroczystościach gostyńskich zachęcamy również Żeńskie Zgromadzenia Zakonne.

2 załączniki

Zarządzenie

Księży Dziekanów prosimy o przepisanie komunikatu wraz z załącznikami i dostarczenie kościołom, kaplicom w dekanacie.

Wikariusz Generalny

Kuria Metropolitalna

Poznań, dnia 9 czerwca 1978 r.
L.dz.4410/78

Zachęta duszpasterska
do udziału w uroczystościach jubileuszowych
Świętej Góry Gostyńskiej

24 czerwca br. mija pięćdziesiąt lat od uroczystej Koronacji Cudownego Obrazu Matki Bożej Świętogórskiej.

Maryja, czczona jako Świętogórska Róża Duchowna, obecna jest w szczególny sposób na Wzgórzu Gostyńskim od przeszło pięciu wieków, a od ponad trzystu lat opiekę nad Jej Wizerunkiem sprawują Księża Filipini. Koronacji Cudownego Obrazu dokonał Ksiądz Kardynał Prymas August Hlond 24 czerwca 1928 r.

Obchodzone w tym roku 50 lecie Koronacji zbiega się szczęśliwie z 700 leciem Gostynia, którego historia nierozerwalnie związana jest ze Świętą Górą. Uroczystość jubileuszowa będzie ponadto połączona z doroczną Pielgrzymką Mężczyzn na Świętą Górę. W czasie zakończonego niedawno Nawiedzenia prosiliśmy Maryję, aby pomogła nam wprowadzać Chrystusa w nasze życie. Uczestnictwo mężczyzn w Pielgrzymce, od których w poważnym stopniu zależy obecność Chrystusa w życiu rodzinnym, społecznym, w miejscach pracy i wypoczynku, nabiera więc szczególnej wymowy.

Uroczystości Jubileuszowe zostaną zapoczątkowane przeniesieniem Cudownego Obrazu w sobotę, dnia 24 czerwca o godz. 19 ze Świętej Góry do Gostyńskiej Fary, gdzie trwać będzie całonocne czuwanie z Matką Bożą. Główną uroczystość z udziałem Księdza Kardynała Wojtyły z Krakowa i zaproszonych Księży Biskupów, rozpocznie w niedzielę dnia 25 czerwca o godz. 10 procesja z Obrazem z Fary na Świętą Górę.

Na uroczystość jubileuszową Sanktuarium na Świętej Górze, które Ojciec św. Jan XXIII nazwał drugą po Częstochowie Stolicą Maryjną w Polsce, serdecznie zapraszamy Kapłanów i Wiernych z całej Archidiecezji, kierując szczególne słowo za-chęty do mężczyzn, z okazji ich dorocznej pielgrzymki.

(-) Bp Tadeusz Etter
Wikariusz Generalny

"M a g n i f i k a t"

W dniach 24/25 czerwca 1978 r.
na Świętej Górze Gostyńskiej

Uroczystości jubileuszowe 50 lecia Koronacji Cudownego Obrazu Najśw. Maryi Panny Świętogórskiej 700 lecia Gostynia oraz Diecezjalna Pielgrzymka Mężczyzn

24 czerwca godz.19.00 - Inauguracja uroczystości - Koncelebrowana Msza św. na placu koronacyjnym - przewodniczy J.E.Ksiądz Biskup Dr Jerzy Ablewicz z Tarnowa
- Procesyjne przeniesienie Obrazu do Fary Gostyńskiej - przewodniczy J.E.Ksiądz Biskup Ignacy Jeż z Koszalina.

" 21.30 - Powitanie Matki Najśw. przed Farą
" 23.00 - Godzina czuwania Matek - przewodniczy Ksiądz Biskup Dr Zbigniew Kraszewski z Warszawy.
" 24.00 - Pontyfikalna, koncelebrowana Msza św. - przewodniczy J.E.Ks.Biskup Stefan Bareła z Częstochowy.
" 1.30 - Czuwanie młodzieży pod przewodnictwem Ks.Biskupa Dr.Pawła Sochy z Gorzowa.
" 3 - 5 - Czuwanie Czcicieli Matki Bożej.
" 5.30 - G o d z i n k i
" 6 - 7 - Msze św. z kazaniami.
" 8.00 - Koncelebrowana Msza św. pod przew. J.E.Ks. Biskupa Dra Piotra Bednarczyka z Tarnowa.
" 10.15 - Ingres Księży Biskupów i Koncelebransów. /Przedstawicieli Zakonów Męskich każdego Dekanatu i Władz Centralnych/ z probostwa do Fary.
- Wyniesienie Cudownego Obrazu z Fary na plac przykościelny. Słowo Ks.Biskupa Mariana Przykuckiego - Wikariusza Kapitulnego Archidiecezji Poznańskiej.
" 11.00 - Procesja z Fary na Świętą Górę z Obrazem i Krzyżem Jubileuszowym. Przewodniczy Ksiądz Biskup Jerzy Ablewicz.
" 12.00 - Pontyfikalna, koncelebrowana Msza św. pod przewodnictwem J.E.Księdza Kardynała Karola Wojtyły - Metropolity Krakowskiego.
" 15.00 - Akademia Maryjna - przew.Ks.E.Hanas C.Or.
" 16.00 - Nabożeństwo Maryjne /dziękczynne/ przewodniczy Ks.J.Rataj C.Or.
" 17.00 - Pontyfikalna koncelebrowana Msza św. - przew. J.E.Ks.Biskup Tadeusz Etter.

Maryja Świętogórska Róża Duchowna w szczególny sposób obecna na Wzgórzu Gostyńskim od przeszło 500 lat, a w Wielkopolsce pierwsza ukoronowana pół wieku temu, niech będzie jak najgodniej uczczona przez wszystkich Wiernych a szczególnie Mężczyzn.

Na powyższe Uroczystości Jubileuszowe serdecznie zapraszają

Biskupi Sufragani Poznańscy
i Księża Filipini

W hołdzie ŚWIĘTOGÓRSKIEJ PANI

Pięćdziesiąt lat minęło, gdy na Twoje skronie
korony włożono Świętogórska Pani,
na obraz, co od wieków tutaj nam króluje,
radością i szczęściem darzy lud wybrany.

Przyciągasz z miłością Matko kochająca,
każde serce dziecka pod swoją opiekę,
ocierasz łzy bólu, leczysz dusze rany
tym, co z ufnością tu do Ciebie śpieszą.

Dlatego tak wspaniale jubileusz minął,
tyle czci i chwały dały tłumy ludzi,
duchowni i świeccy w szeregach stanęli
by wdzięczność okazać, serca złożyć w dani.

W procesji z Świętej Góry do Fary niesiona
w ramionach księży, rodziców i dziatek,
wśród śpiewu i grania radosnej podzięki
O Różo Duchowna, Ty najlepsza z Matek.

Miasto tonie w kwiatach, w lampionach skąpane,
ulica zamienia się w łąkę ukwieconą,
nad tłumem faluje Twe Święte Oblicze
jak zorza, co szczęście i pokój zwiastuje.

Witana radośnie w prastarej świątyni
przez Księdza Dziekana, poszczególne stany,
potem całonocną modlitwą wielbiona
i śpiewem godzinek, gdy budził się ranek.

Ksiądz Biskup Przykucki serdecznie dziękuje
Bogu Najwyższemu za Twe królowanie,
dziękuje duchownym, tłumom zgromadzonym
za ich hołd wdzięczności, serdeczne kochanie.

I znowu powracasz Maryjo kochana
w triumfie wielkim na Świętą Górę,
w blaskach słońca toniesz miłością owiana
rozśpiewanym,szczerze, rozmodlonym ludem.

Mszą Pontyfikalną uwielbia Cię Pani
Kardynał Wojtyła i wielu Biskupów,
Kapłani i Siostry tak licznie zebrani
z niezliczonym tłumem, kochającym ludem.

Potężny śpiew płynie pod niebo pogodne,
które na ten dzień błękitem błysnęło,
jubileusz piękny, bogaty w przeżycia
na pewno był Ci miły Maryjo Jedyna.

Ludzie się schylają jak łan zboża złoty
przed Pana Obliczem w najświętszej Ofierze,
dziękują i wielbią za plon łask obfity,
co spływał od wieków za Maryi wstawieniem.

Dzwony rozśpiewane z Te Deum złączone
wieść niosą radośnie aż na krańce świata,
głoszą Bogu dzięki i Maryi chwałę
za Jej królowanie w Wielkopolskiej Ziemi

M a g n i f i k a t g ł o s z ą !

Ks. Tadeusz Nagel C.Or.

U R O C Z Y S T O S C I J U B I L E U S Z O W E

Najśw. Maryi Panny Swiętogórskiej

P r z y g o t o w a n i a

Do uroczystości jubileuszowych między innymi przygotowano:

1/ Nowenną kazań, czyli przez 9 tygodni podczas środowych nabożeństw wygłaszano tematy, ukazujące historię sanktuarium i rozwój kultu Matki Bożej.

2/ Uczono pieśni do Matki Boskiej Swiętogórskiej.

3/ Orkiestra i Chóry z ks. M.Smagaczem i ks. kan. T.Lerchem przygotowywały Mszę Swiętogórską razem z Ludem.

4/ W Kościele Farnym i na Swiętej Górze dwie niedziele poprzedzające uroczystości, poświęcono omówieniu programu uroczystości i tajemniczej obecności Maryi w tutejszym sanktuarium.

5/ Przygotowano medal - pamiątkę 50-lecia koronacji, który zaprojektowała inż. K.Stasińska, a wykonał M.Sawniczak.

6/ Ksiądz Wojciech Raczkowski napisał artykuł w Przewodniku Katolickim.

7/ Od kwietnia trwała intensywna praca przy budowie ołtarza polowego, który zaprojektował inż. Wojciech Kasprzycki i z wielkim ofiarnym poświęceniem kierował i pomagał inż. Stanisław Jurczyński oraz dyr. S.Rogalka.

Obydwaj Inżynierowie i Dyrektor poświęcili swój czas i trud bezinteresownie.

W ostatnich trzech tygodniach dziesiątki osób włączyło się do przygotowania uroczystości ofiarnym czynem społecznym.

8/ Z okazji jubileuszu przygotowano także pocztówki pamiątkowe.

9/ Księża Biskupi Poznańscy zapowiedzieli uroczystości jubileuszowe w Komunikacie na Zielone Święta oraz wydali specjalny Komunikat, Zachętę i program.

10/ Swego rodzaju przygotowaniem do centralnych uroczystości jubileuszowych były odpusty Zielonych Świąt, Pielgrzymka Kierowców pojazdów mechanicznych oraz Pielgrzymka Wychowawców i Wychowanków Gimnazjum i Liceum Gostyńskiego.

P r z e b i e g u r o c z y s t o ś c i

Już od rana 19 czerwca wzmagał się nastrój uroczystościowy. Najpierw przyjechały Siostry Służebniczki Dębickie z Matką Generalną mgr Celiną Czechowską na czele z pomocą organizacyjną, potem Księża Filipini całej Federacji Polskiej z O.Wizytatorem Jerzym Lewickim i O.Prokuratorem Dr. Henrykiem Jarominem na czele.

Także w przededniu uroczystości przybyli Ksiądz Biskup Ernest Tewes z Monachium ze swoim Sekretarzem oraz Ks. Glover Zastępca Generalnego Prokuratora Konfederacji Filipińskiej z Rzymu.

24 czerwca już od rana zjeżdżali się zaproszeni goście - Księża Filipini z Drezna, Lipska i Frankfurtu, Siostry zakonne oraz świeccy i duchowni, szczególnie z poza Archidiecezji Poznańskiej.

Zaraz po południu przyjechali Księża Biskupi: Jerzy Ablewicz z Tarnowa i Ks.Biskup Stefan Bareła z Częstochowy. Pod wieczór dotarł także Ks.Biskup Ignacy Jeż i Ks.Biskup Marian Przykucki.

O godzinie 19-tej Księża Koncelebransi - Filipini i Goście w liczbie ponad 30, oraz kapłani, siostry zakonne, klerycy, bracia zakonni, biel, ministranci, asysta z chorągwiami - sztandarami i licznie zebrani wierni ustawili się na dziedzińcu klasztornym w celu procesyjnego uroczystego wprowadzenia Księży Biskupów do Bazyliki przy akompaniamencie Orkiestry.
Po powitaniu liturgicznym Księży Biskupów, Zjednoczone Chóry Farny i Swiętogórski wykonały pieśń, podczas gdy Koncelebransi i Księża Biskupi udali się do głównego ołtarza przed zdjęty Cudowny Obraz Matki Bożej Swiętogórskiej.

Na powitanie zabrzmiało od dawna śpiewane przez lud "Witaj Gwiazdo Morza", a po chwili ciszy w procesji z Cudownym Obrazem udano się w kierunku ołtarza polowego. Obraz nieśli Kapłani z Federacji Polskiej, Siostry Służebniczki od 60-ciu lat gorliwie i ofiarnie pracujące na Swiętej Górze oraz Strażacy.

Przed ołtarzem Strażacy wznieśli na rękach Obraz wysoko, a Orkiestra i Lud powitali ze wzruszeniem Bożą Matkę ukoronowaną przed 50-ciu laty.

Po ustawieniu Cudownego Obrazu i złożeniu kwiatów, chór, lud i orkiestra oddali cześć Maryi, a Księża Biskupi Jeż i Przykucki z Księdzem Biskupem Dr. Jerzym Ablewiczem na czele przygotowali się do koncelebrowanej Mszy św.

Po pozdrowieniu ludu przez Przewodniczącego w koncelebrze Księdza Biskupa Jerzego Ablewicza, jako wprowadzenie do Mszy św. i uroczystości jubileuszowych, przemówił Superior Swiętogórski słowami:

Merton powiada, że "każde wydarzenie w życiu ludzkim jest znakiem widzialnym niewidzialnej łaski Bożej". Jeżeli tak, to przede wszystkim dzisiejsze wydarzenie, nasze zgromadzenie i obecność Bożej Matki w tym znaku widzialnym Cudownego Wizerunku, czczonego tutaj od przeszło 500 lat jest jakimś szczególnym znakiem widzialnym niewidzialnej obecności, działalności Bożej i Maryi.

Również wymownym znakiem jest obecność Jego Ekscelencji Księdza Biskupa Dra Jerzego Ablewicza, który przewodniczy w

naszej obecnej koncelebrze i nabożeństwie.

Przed 100 laty w czasie "Kulturkampfu" wypędzono Kapłanów ze Świętej Góry. Po krótkiej tułaczce w Krakowie, znaleźli przytułek właśnie w Tarnowie. I od przeszło 100 lat korzystamy z gościny Tarnowskiej, a w ostatnich dziesiątkach lat korzystamy z nauki Seminarium Tarnowskiego, za co jesteśmy bardzo, a bardzo wdzięczni.

Do tych wymownych znaków dzisiejszej uroczystości należy obecność Księdza Biskupa Tewesa z Monachium, równocześnie udział w koncelebrze biorącego Jego Ekscelencji Księdza Biskupa Ignacego Jeża - Ordynariusza z Koszalina, a także Jego Ekscelencji Księdza Biskupa Mariana Przykuckiego żywo przypominającego chociaż niewidzialnego, ale duchem obecnego śp. Księdza Arcybiskupa Antoniego Baraniaka, który tak gorliwie za życia czcił Bożą Matkę i dziś na pewno razem z nami oddaje Jej hołd i dziękczynienie.

Do znaków wyjątkowych należy i ten fakt, że jest z nami jeden z naszych Kapłanów Filipinów O.Glover z Rzymu, co równocześnie znaczy, że jesteśmy zawsze w łączności z Rzymem, że staramy się zawsze być wierni Stolicy Apostolskiej i Kościołowi Świętemu.

Równocześnie swoistą wymowę ma obecność Kapłanów, Braci Filipińskich ze Wschodnich Niemiec, uczestniczących w tym nabożeństwie i koncelebrze.

Ponadto jak widzimy wielu naszych Braci Konfratrów z różnych stron Polski, Kapłanów z naszej Archidiecezji, z różnych Parafii, cała Federacja zebrana z Ojcami Prokuratorem i Wizytatorem na czele u stóp Bożej Matki, czczonej w tajemnicy "Róży Duchownej". To wszystko jest wyjątkowym wydarzeniem, znakiem a więc i łaską osobliwą. I jeszcze jeden fakt. Czyż nie jest szczególnym znakiem widzialnym niewidzialnej mocy Bożej i to miejsce, w którym odprawia się dziś po raz pierwszy Msza św.?

Pięćdziesiąt lat temu dokonano koronacji Bożej Matki, czyniono zadość przyrzeczeniu, które Kongregacja podjęła po wypędzeniu z Gostynia, że jeżeli powróci na Świętą Górę, postara się o przeprowadzenie, o uczczenie Matki Najświętszej przez

koronację. Po uroczystej koronacji zobowiązano się do postawienia Krzyża na miejscu koronacyjnym. Skoro dotąd na miejscu koronacyjnym nie stoi Krzyż, dlatego tu jest miejsce na Ofiarę Krzyża. Powstał ołtarz jako wotum - pomnik wdzięczności z okazji 50-lecia koronacji Najśw. Maryi Panny Świętogórskiej.

Ileż w tym wotum jest serca, geniuszu umysłu ludzkiego, ile ofiary i trudu !!!

I cóż nam pozostaje? Chyba nic innego jak tylko starać się nam wszystkim kapłanom z Ich Ekscelencjami na czele i wszystkim wiernym chrześcijanom, abyśmy przez dobre uczestnictwo w jubileuszowych uroczystościach stali się rzeczywiście znakiem widzialnym niewidzialnej działalności Chrystusa w nas i przez nas.

W rozpoczętej Mszy św. po raz pierwszy Orkiestra pod przewodnictwem Ks. M.Smagacza, Zjednoczone Chóry pod batutą ks.kan. T.Lercha oraz Lud wykonali Mszę Świętogórską ułożoną przez Organistę z Murowanej Goślina p.Franciszka Wilczyńskiego.

Z kolei po Ewangelii Przewodniczący w Koncelebrze Ksiądz Biskup Dr Jerzy Ablewicz wygłosił wspaniałe kazanie, którego treść dobrze rozważona niech będzie rzeczywistym pokarmem duchowym i drogowskazem do nieba.

P r z e m ó w i e n i e

Księdza Biskupa Dra Jerzego Ablewicza w czasie uroczystości jubileuszowych w dniu 24 czerwca 1978 roku na Świętej Górze Gostyńskiej.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus. Róże Duchowna - módl się za nami !

W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Dostojny Pasterzu Archidiecezji Poznańskiej, Ukochani Bracia w Biskupstwie, Drodzy Synowie duchowi św. Filipa z Księdzem Prowincjałem i z Ks. Superiorem Gostyńskim na czele, Ukochani Bracia Kapłani i Alumni tutaj obecni, zacne Siostry zakonne, Najmilsi w Chrystusie i Maryi Czciciele Panienki Gostyńskiej!

Wiele rzeczy udało się dzisiejszemu człowiekowi - krąży na naszych oczach po orbitach ziemskich, po księżyc sięgnął, stopa jego stanęła na srebrnym globie, ale jakże często temu człowiekowi dzisiejszemu nie udaje się rzecz najważniejsza. Jaka zapytacie? - wychowanie drugiego człowieka. Nie tak dawno słynny polityk Churchil powiedział po wielu kłopotach rodzinnych, łatwiej jest rządzić Imperium Brytyjskim, niż dobrze wychować troje dzieci. Dlaczego tak jest? Dlatego, że człowiek nie potrafi dobrze wychować drugiego człowieka o własnych siłach. To przerasta jego ludzkie, naturalne możliwości.

Dlatego, że do wychowania dobrego potrzeba łaski Bożej, a tej człowiek współczesny nieraz nie szuka, wprost jej się wstydzi. Łaska Boża jest koniecznie do zbawienia potrzebna. Któż z nas nie zna sześciu prawd wiary świętej, których nauczyła nas matka. Ale tę prawdę można rozszerzyć. Jak zapytacie? Łaska Boża jest koniecznie potrzebna do wychowania człowieka. Nie potrafisz ojcze i matko wychować swojego syna czy córki, jeśli Ci Bóg nie pomoże. A tę łaskę Bóg postanowił nam dawać przez Maryję. Dlatego z drzewa Krzyża, rozpięty na nim między niebem a ziemią, wołał Jezus: Oto Matka twoja, twoja Wychowawczyni, dzieci to wasza Wychowawczyni.

Zebraliśmy się dzisiaj na tej Świętej Górze Gostynia po co? - aby uczcić Maryję - Wychowawczynię Ludu Wielkopolskiego. Od pięciu wieków Chrystus wychowuje Wielkopolskę przez Swą Matkę, w Jej Świętogórskim, Gostyńskim Wizerunku, który tutaj ze czcią przynieśliśmy.

Nic dziwnego, że 50 lat temu, dokładnie 50 lat, póż wieku 24 czerwca 1928 roku Wielkopolska przez ręce Prymasa Hlonda nałożyła królewskie korony na skronie Panienki Świętogórskiej. Nic dziwnego, że to były pierwsze korony jakie Wielkopolski Lud nałożył na skronie Najświętszej Panienki. Bo Ona pierwszą, główną, zasadniczą jego Wychowawczynią. A do czego, rozważmy Bracia i Siostry, wychowuje swój Lud Gostyńska Pani? Jeśli chcecie na to odpowiedzi, popatrzcie na Jej Wizerunek, który tutaj jest przed nami. Widzimy na nim jak Matka Boża piastuje Dzieciątko Jezus na lewym ramieniu, a w prawej ręce trzyma Maryja biały kwiat, kwiat róży. Któż z nas nim się nie wachwycał, biały kwiat róży, to piękno, na które nie możemy się napatrzeć, biały kwiat róży, to zapach, którego nam nigdy dosyć.

W Maryi duch zapanował całkowicie nad ciałem od pierwszej chwili Jej bytu ziemskiego. Oto dla zasług Męki i Śmierci Jej Syna, Bóg zachował Ją już w łonie Matki Anny od wszelakiej zmazy, od najmniejszej nawet skłonności do złego.

Drodzy Bracia i Siostry! My dostępujemy oczyszczenia z grzechów przy chrzcielnicy, przy kratkach konfesjonału. Matka Boża nie potrzebowała ani chrzcielnicy, ani konfesjonału. Ona została od grzechu całkowicie zachowana. Już w łonie Matki Niepokalanie Poczęta. Dlatego zasługuje na miano białej róży duchownej, zachwycającej nas pięknością i wonią Niepokalanego Poczęcia, które tylko Jej udziałem się stało.

W Maryi - rozważmy przez chwilę w skupieniu, zapominając o całym świecie - duch zapanował całkowicie nad ciałem. Ona, stając się Matką, rzecz przedziwna, cudowna, nie przestała być Dziewicą. Poczęła i porodziła naprawdę Syna Bożego, Jego Ciało, bez naruszenia swego dziewictwa. Matka - Dziewica. Dlatego zasługuje Ona na miano białej róży duchownej, zachwycającej

nas pięknem i wonią dziewictwa złączonego z macierzyństwem. W Maryi duch zapanował nad ciałem. Oto gdy stanęła pod krzyżem, na którym konał Jej Syn - nie buntowała się. To nam trudno jest zrozumieć, lecz Mękę i Śmierć Jezusa oraz własny ból ofiarowała na chwałę Boga Ojca i za nas. Za mnie i za ciebie, za ludzkość. My kiedyś w wieczności dopiero poznamy, jakby na jakimś wspaniałym filmie, to co nam wyjednała Maryja, ofiarując pod Krzyżem Syna Swego, przybitego do niego gwoździmi i siebie Samą zbolałą. Dlatego Pan Bóg postanowił, abyśmy wszystkie łaski otrzymywali przez Jej ręce, dlatego Maryja zasłużyła na miano białej róży duchownej, zachwycającej nas pięknem i wonią swojej ofiary, przez którą stała się naszą Nieustającą Pomocą.

Bracia i Siostry! Spojrzyjmy na białą różę w rękach Gostyńskiej Pamiątki. Tyleście razy na tę różę patrzyli, popatrzcie dzisiaj głębiej i lepiej. Ona ma prawo do tej róży. Ja was o tym nie potrzebuję przekonywać, ale rozważcie Bracia i Siostry, Ona ma tę różę nie tylko dla siebie. Ona tą różą od pięciu wieków dzieli się z synami i córkami Wielkopolskiej Ziemi. Dzieli się z nimi, bo wychowuje ich do życia duchowego na swój wzór. I to rozważmy. Maryja to wzór. Życie Jej było życiem modlitwy. Czytamy w Ewangelii św., że Maryja wszystko co słyszała o Jezusie z ust pasterzy czy trzech Mędrców, rozważała w sercu Swoim, modliła się Róża Duchowna, bo nie ma róży bez duchownej bez modlitwy.
Życie duchowe. Na czym ono polega? Polega ono na tym, że człowiek poddaje siebie, swoje ciało duchowi przez modlitwę. Duchowym człowiekiem, nie tylko cielesnym, ziemskim jesteś, jeżeli duch twój wyrywa się ku Bogu, modli się, a tego uczy Maryja i do tego daje siłę Wielka Wychowawczyni. Niechaj przed naszymi oczami stanie postać Adama Konarzewskiego, fundatora Świętej Góry. Ukończył on studia filozoficzne w Akademii Praskiej w Czechach. Był wzorowym mężem, ofiarnym ojcem pięciorga dzieci, a przy tym jakże wiele czasu ten człowiek poświęcał modlitwie. Rozmyślał, miał własną kaplicę tu w tym Gostyniu. Napisał około 20 dzieł religijnych. I pytam? Kto tego męża i ojca w świecie żyjącego wychowywał do życia duchowego przez

modlitwę. Nie kto inny, tylko Matka Boża w Świętogórskim Wizerunku. On był w Nią zapatrzony. Tak, on był w Nią zapatrzony, a Ona uczyła go rozważać i modlić się. Ona bowiem trzyma w ręku biały kwiat róży nie tylko dla siebie. Pięknością i zapachem róży duchownej dzieli się z ludźmi, jako ich Wychowawczyni do życia duchowego przez modlitwę.

Drodzy Bracia i Siostry! Rozważmy dalej na czym polega życie duchowe.
Przed chwilą słyszeliśmy tutaj, jak to przed Maryją stanął Archanioł Gabriel i zwiastował Jej, że będzie Matką Boga, a Ona co na to odpowiedziała: "Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego". Wnet widzimy Maryję na progu Elżbiety jak śpiewa hymn "Uwielbiaj dusza moja Pana, iż wejrzał na niskość służebnicy swojej..."

Maryja nazywa siebie Służebnicą Bożą. Nie tylko nazywa się. Ona Nią była. A na czym polega życie duchowne?
Życie duchowne polega na tym, że człowiek staje się sługą bożym. Ze siebie, ze swego ciała składa Bogu całopalną ofiarę miłości na wzór Maryi Służebnicy Pańskiej. I do tej służby, od której zależy nasze życie duchowe, wychowuje nas Maryja.

Wywołajmy przed oczy inną postać. Innego Wielkopolanina, nie kapłana, nie zakonnika - świeckiego człowieka Edmunda Bojanowskiego. Któż z was o nim nie słyszał. Bogu Edmund Bojanowski oddał wszystko, a powodowany miłością Bożą żył hasłem - "wszystko dla ludzi", "wszystko dla polskiego biednego ludu". To hasło zrodziło się nie z ciała i krwi Bojanowskiego, ale z życia duchowego, którego uczyła go Maryja. Dla Boga stał się Edmund Bojanowski opiekunem biednych, zwłaszcza chorych, szczególnie w czasie epidemii cholery, która nawiedziła te ziemie.

Dla Boga stał się ojcem sierót, których liczba na ziemi polskiej tak bardzo rosła. "Gdy wyleci mizerne ptaszę z gniazda, żal bierze jego płaczu, a nie zielibyśmy żałować płaczącej sieroty" - pytał się Bojanowski. Dla Boga stał się krzewicielem oświaty, przeciwstawiając się, płynącej z Berlina fali germanizacji. Zakładał w mrocznych latach niewoli czytelnie ludowe, wydawał książki i czasopisma, których światło docierało

pod polską strzechę. Zabiegał aby nasza młodzież wiejska była kierowana do szkół średnich i wyższych. Napisał ktoś o Edmundzie Bojanowskim, ktoś bardzo krytyczny. Utkwiło mi to określenie w pamięci: Edmund Bojanowski był stanu świeckiego, ale cały żywot jego ukazywał w nim męża duchowego. I pytanie? Kto go wychowywał tu w tym Gostyniu do życia duchowego? Z całym poczuciem prawdy i rzeczywistości trzeba odpowiedzieć, że tego wielkiego męża wychowywała Matka Boża w Wizerunku Gostyńskim, a on przed tym Wizerunkiem klęczał godzinami.
Ktoś napisał pięknie, że ta świątynia piękna z Obrazem Panienki Gostyńskiej stała się domem E.Bojanowskiego. Ona go wychowywała do życia duchowego, którego znamieniem jest ofiara, ofiara podejmowana dla Boga i drugich.

Przyszła chwila, że E.Bojanowski postanowił założyć zgromadzenie zakonne żeńskie, jak sam napisał - "do wychowania ludu". Jakie to było Zgromadzenie? Było to Zgromadzenie Sióstr Służebniczek Najświętszej Maryi Panny...

I rozważmy dalej Bracia i Siostry o tym życiu duchowym, na tle Maryi. Wiemy z Tradycji, że Maryja została ofiarowana przez rodziców jako młoda dziewczyna do świątyni jerozolimskiej. Tam pędziła życie duchowe. Tak duchowe, zatopiona w Bogu, przez to stała się wzorem życia zakonnego. Ona pierwsza dusza zakonna. W szczególny sposób życie duchowe rozwija się w zgromadzeniach, w kongregacjach, wspólnotach zakonnych na wzór Maryi zatopionej w Bogu. Przypomnijmy sobie jeden chwalebny odcinek tego klasztoru Księży Filipinów w Gostyniu. Przez 27 lat aż do śmierci, przełożonym Kongregacji św. Filipa na Świętej Górze był ks. Wawrzyniec Kuśniak, którego proces beatyfikacyjny trwa.

Urzeczywistnił on wzór życia swego zakonodawcy św. Filipa Neri. Ojcice bardziej niż przełożony, rozmodlony, umartwiony, czytamy o nim, że tęskno mu było bez ubogich, a dzień w którym nie dał jałmużny, uważał za stracony.
I pytanie? Kto tego wybitnego kapłana wychowywał i prowadził na wyżyny życia duchowego we wspólnocie zakonnej? - Maryja w swoim Gostyńskim Wizerunku, którego był gorliwym stróżem. Ona bowiem jest wielką Wychowawczynią wszystkich ludzi dobrej

woli, a w szczególności Wychowawczynią zakonów. Z zakonami, z zakonnikami i zakonnicami Maryja przede wszystkim chce się dzielić różą, którą trzyma w ręku. Bez Niej, bez Maryi życie duchowe traci piękno i zapach róży duchownej. Ta róża, którą trzyma Panienka Gostyńska, mówi do nas wszystkich, ale chyba w szczególny sposób przemawia z wyjątkową siłą w dzisiejszych czasach nastawionych na materię i ciało - do dusz zakonnych. I jeszcze jedna refleksja.

Od pięciu wieków Maryja Lud Wielkopolski wychowuje do życia duchowego, aby ten lud nie ugrzązł i nie pozostał w materii i ciele, a przez to do szczęścia. Czyż można dzisiaj nie wspominać jak to 50 lat temu przybył do Gostynia Kardynał Prymas Polski August Hlond w towarzystwie Nuncjusza Apostolskiego Marmaggiego, aby dokonać koronacji Matki Bożej. W związku z tym, z tą koronacją odbył się w Gostyniu wielki Zjazd Akcji Katolickiej. Na tym Zjeździe przemawiał Redaktor Naczelny Przewodnika Katolickiego Ks.Prałat Józef Kłos.
Mówił on, że "niegdyś w Rzymie pogańskim gladiatorowie, idący na śmiertelny bój w cyrku, na oczach cesarza wołali: "Ave Caesar morituri te salutant" - witaj Cesarzu, bądź pozdrowiony Cesarzu, pozdrawiają Cię ci, którzy mają umrzeć na arenie". W przeddzień koronacji Ks.Kłos wołał - mówił, że z naszych ust płynie inne wołanie. Jakie? "Ave Maria victuri te salutant" - "Witaj Maryjo, pozdrawiają Cię ci, którzy chcą żyć i żyć będą". Bo moi Drodzy, Ukochani, wychowanie Maryi to wychowanie niezawodne. Ona nas wychowuje do życia duchowego, żebyśmy żyli duchem, modlitwą, ofiarą, a przede wszystkim przez to wychowuje nas do prawdziwego szczęścia. Bo tylko ten człowiek może być szczęśliwy, który żyje duchem, Ten, który żyje tylko ciałem, szczęścia nigdy nie zazna. Szczęśliwy może być tylko ten, który z Bogiem zjednoczony na modlitwie ofiarowuje Mu codziennie siebie.

Do Krynicy Zdroju w mojej Diecezji przyjechał kiedyś z tych stron pewien profesor, wybitny uczony, mój dobry znajomy. Rozmiłowany w Wielkopolsce mówiłby o niej całymi godzinami. Po urlopie spędzonym w Krynicy odwiedził mnie i zadał mi takie

pytanie: Czy Ksiądz Biskup był ostatnio w Krynicy? No byłem. A czy widział tam wystawione na deptaku krynickim rzeźby? Odpowiedziałem, że nie widziałem. Na tym deptaku jeden z naszych sławnych rzeźbiarzy wystawił swoje rzeźby. W jednej z nich przedstawił człowieka dzisiejszego, nowoczesnego. Posłuchajcie Bracia i Siostry jak go przedstawił, ten rzeźbiarz. W kościach czaszki tego człowieka zamieścił nie mózg, ale zwój drutów radiowych i telewizyjnych. Zamiast mózgu, to umieścił w kościach czaszki. I temu dzisiejszemu człowiekowi wyrzeźbił olbrzymi nos, zdolny nie wiadomo ile zapachu wchłonąć i temu nowoczesnemu człowiekowi wyrzeźbił grube, szerokie wargi, usta mogące nie wiadomo co zmieścić i połknąć.

Drodzy Bracia i Siostry, czy ja potrzebuję tłumaczyć tę rzeźbę? Istotnie, taki jest nieraz współczesny człowiek - z drutami telewizyjnymi i radiowymi w czaszce zamiast mózgu, nosem ogromnym, który chce wszystko wąchać, z ustami grubymi i szerokimi, które chcą wszystko połknąć. I dlatego jest nieszczęśliwy, bo nie jest człowiekiem duchowym, nie ma w nim Konarzewskiego, nie ma w nim Bojanowskiego, nie ma w nim Kuśniaka. Ducha bowiem niczym się nie da zastąpić, można go zatruć, nie można go zastąpić. Ducha bowiem, który żyje Bogiem, nie da się zastąpić ciałem, nosem, drutami i ustami.

Bez życia duchowego tzn. modlitwy do Boga, bez ofiary dla Boga, tak jak rozważaliśmy, serce ludzkie staje się pustynią. Tak, serce człowieka, który nie prowadzi życia duchowego, żyje tylko ciałem i materią - to pustynia. Któż go z tej pustyni może wyprowadzić i zmienić jego serce w ogród, poucza nas o tym ten Obraz. Oto widzimy na tym obrazie Maryję z różą, ale nie tylko to. Na tym obrazie są napisy i to jest tam taki napis, nie możecie go dojrzeć z daleka, ale on jest, czytałem go przed chwilą: "Ave est ista ave ascendit per desertum canticorum". Kim jest ta, która wstępuje na pustynią, która wyłania się z pustyni, jak to przełożyło nowe tłumaczenie Pisma św. Maryja, Róża Duchowna wstępuje na pustynię serc ludzkich, uczy ludzi duchowego zjednoczenia z Bogiem swoim przykładem, dopomaga im do tego zjednoczenia swoim orędowni-

ctwem, a przez to przemienia nasze serca pustynne w ogród.

Drodzy Bracia i Siostry, to nie jest tylko poezja. Jest legenda, że na pustyni afrykańskiej w nocy słychać zawodzenie, jęki i płacze. Jeden z Europejczyków - turystów zapytał się przewodnika Araba skąd pochodzą te pustynne nocne zawodzenia, jęki i płacze. I usłyszał odpowiedź - "to pustynia w nocy płacze, że nie jest ogrodem". Ileż to ludzi moi Drodzy, Ukochani powinno dzisiaj zapłakać, że ich serce, chociaż umysł zdobył dyplomy, są pustynią.

Od 500 lat na tej Świętej Górze w Gostyniu Maryja osusza łzy ludzkie. Czy i wśród was nie ma takich, którym Maryja tutaj, na tej Świętej Górze łzy osuszyła? A przez co Ona te łzy osusza? Przez to, że tutaj na tej Świętej Górze uczy modlitwy i ofiary, a przez to wychowuje tutaj do życia duchowego. W ten sposób przemienia pustynię serc ludzkich w mistyczny ogród, duchowy ogród.

Drodzy Bracia i Siostry, trudno mi skończyć to kazanie bez takiej refleksji, którą przeżywam w tych dwóch dniach szczególnie. Ta Święta Góra Filipinów była dla Ludu Wielkopolskiego górą wielkiej próby, próby wierności Bogu. Z historii wiemy, że w XVI wieku Luteranie, Waldensi, Husyci popierani przez możnych panów, chcieli Lud Wielkopolski oderwać od Boga i oderwać od Kościoła waszych dziadów, waszych ojców. Ale ich wysiłki poszły na marne, nie doszło do tego. Dlaczego? Bo ten Lud trwał przy Maryi. Ona, Róża Duchowna tu w Gostyniu nie dopuściła, aby dusza polska z ogrodu stała się pustynią. Ona tutaj nie na darmo trzyma różę w ręku. Ona nie dopuściła, żeby dusza Wielkopolanina, dusza Polaka z kwitnącego kwiatami wierności Kościołowi ogrodu stała się pustynią herezji.

Przypomnijmy sobie naszych odwiecznych wrogów. Oni rozumieli nasi sąsiedzi, że siłą Polaków to jest duch, który kształtuje Maryja od dziecka w Polaku. Zdawali sobie sprawę, że siłą Polaków to Boże i chrześcijańskie życie duchowe, do którego wychowywała Lud Polski Maryja - Rosa Mistica - Róża Mistyczna.

Dlatego tę Swiętą Górę - wy to lepiej wiecie niż ja - chcieli zamienić w pustynię. Wypędzili z niej jej stróżów, synów św. Filipa, zamykali na długie lata tę świątynię, ale nadaremnie. Ilekroć Gostyniowi zagrażała pustynia, wyłaniała się z tej pustyni, tak jak pisze Księga Pieśni nad Pieśniami i jak jest napisane na tym obrazie. Z tej pustyni wyłaniała się, a raczej w nią wstępowała Gostyńska Róża Duchowna i ratowała duszę polską, aby ona dalej mimo słabości była ogrodem.

24 czerwca 1928 - dokładnie 50 lat temu, na skronie Swiętogórskiej Róży Duchownej Lud Wielkopolski nałożył złote korony. Był to moi Drodzy akt sprawiedliwości. Bo sprawiedliwość domaga się, żebyśmy byli wdzięczni wobec naszych dobroczyńców, a zwłaszcza wobec tej Matki Niebieskiej, która w Swoim Wizerunku Gostyńskim stała się Wychowawczynią Ludu Wielkopolskiego, Jej dzieci, młodzieńców, panien, ojców, matek, mężów, żon - starców.

Z górą 100 lat temu przyszedł tutaj Bojanowski i przed ołtarzem Matki Bożej zawiesił wotum. Wotum przedstawiające oko, Oko Opatrzności. Oko Opatrzności Bożej czuwało nad tą ziemią przez Maryję w Jej Gostyńskim Wizerunku, aby dusza polska nie przestała być nigdy różą duchowną.

Gostyńska Różo Duchowna bądź zawsze naszą Wychowawczynią. Możemy mieć tysiące nauczycieli z dyplomami, ale jeśli nam braknie Twojego wychowania - zginiemy! Pustynią się staniemy, ogród, kwiat od nas się oddali.

Różo Duchowna spraw, aby nasze dusze polskie były zawsze ogrodem. Nie dopuść, by kiedykolwiek, którakolwiek z nich miała stać się pustynią.

A m e n.

Po inauguracyjnej, uroczystej Mszy św., procesyjnie wśród illuminacji całego miasta, przeniesiono Cudowny Obraz Matki Bożej Świętogórskiej do Fary. Obraz Matki Bożej nieśli na zmianę Księża, Siostry zakonne, uczestnicy rekolekcji, przedstawiciele poszczególnych stanów ośrodka duszpasterskiego na Świętej Górze oraz przedstawiciele poszczególnych firm, które w ostatnich latach wydatnie przyczyniły się w pracach konserwatorsko-budowlanych w tutejszym obiekcie zabytkowym z inżynierami na czele.

Procesji przewodniczył Ks.Biskup Jeż z Koszalina, a brali w niej udział nie tylko wierni Gostynia, ale i okolicy z feretronami i chorągwiami, biel, zastępy ministrantów, chórki dziecięce oraz dziesiątki Sióstr zakonnych, Księży długi szereg z Biskupami na czele. Podczas procesji akompaniowała Orkiestra i wiernie towarzyszyli Strażacy.

Matkę Bożą Świętogórską, obecną w swym Wizerunku od 500-set lat, a która po raz pierwszy zawitała do Fary Gostyńskiej, uroczyście powitał miejscowy duszpasterz Ks.Kanonik Dziekan Teodor Lerch. Po nim przedstawiciele parafii św.Małgorzaty.

W imieniu kobiet przemówiła pani M.Kruszkówna następującymi słowy:

Świętogórska Pani, Królowo i Matko nasza!

Ze wzruszeniem i radością witają Cię wszystkie kobiety naszej parafii, miasta i okolicy. Wdzięczni Ci jesteśmy za dzisiejsze nawiedzenie. Zwykle my śpieszymy do Ciebie na Świętą Górę z radościami i smutkami, dzisiaj Ty odwiedzasz tak licznie tu zebrane Twe dzieci. Ponawiamy nasze oddanie się przez Ciebie Twemu Synowi. Naucz nas, Matko, pełnić na każdy dzień Jego wolę. Bądź z nami we wszystkich pracach, czuwaj nad młodym pokoleniem i spraw, abyśmy my, polskie kobiety, dobrze wypełniały obowiązki stanu i zawodu, byśmy od Ciebie uczyły się pracowitości, pokory i pełnego oddania tym, których powierzono naszej opiece. Uproś abyśmy zawsze były wierne Chrystusowi, Krzyżowi i Ewangelii, abyśmy wprowadzały Boży pokój, ducha miłości i zgody w nasze środowiska. Prosimy, by Twoje wstawiennictwo, jak przed wiekami, chroniło nas od zła.

Modlimy się o to wierszami poety Brandstaetera:

Matko Słowa,
Matko Dobroci,
Módl się o dobroć
Wszystkich polskich słów.

Usłysz głosy,
Napełń myśli człowiecze,
Panno zwolenna,
Maryjo.

Niech mi jedno słowo
Nie będzie złe.
Niech mi jedno słowo
Nie czai się do skoku.

Niech mi jedno słowo
Nie nienawidzi.
Niech nie krzywdzi,
Niech nie zabija.

Niech wybacza.
Niech leczy.
Niech łagodzi.
Niech zamyka
Człowiecze rany,
Jak skrzydła ołtarza.

Z kolei powitał Matkę Najświętszą przedstawiciel mężczyzn p.T.Cechman:

Z wielką czcią i radością, w imieniu wszystkich ojców parafii, witam Cię Świętogórska Pani w murach siedemsetletniej Fary Gostyńskiej.

Przybyłaś tu do nas, aby przeżyć z nami pięćdziesiątą rocznicę dnia, w którym społeczeństwo Gostynia i okolicy, chcąc zadokumentować Twą władzę nad tą ziemią, włożyło na Twe skronie złotą koronę.

Pół wieku minęło od tamtych niezapomnianych chwil i choć zmieniły się czasy i ludzie, serca pozostały te same i taką samą przepełnione miłością zwracają się dziś do Ciebie z zapewnieniem, że pragną żyć tak, aby Gostyń poprzez wszystkie przyszłe wieki pozostał wierny Chrystusowi i Tobie Matko nasza i Królowo - Świętogórska Różo Duchowna.

Po powitaniu Świętogórskiej Pani przez przedstawicieli parafii Farnej o godz. 23-ciej w miejsce Ks.Biskupa Zbigniewa Kraszewskiego, który w ostatniej chwili powiadomił o opóźnio-

nym przyjeździe na uroczystości, godzinę czuwania z Matkami przeprowadził Ks.Dr J.Pawlik z Katowic.

O północy Ks.Biskup Stefan Bareła przewodniczył koncelebrowanej Mszy św. ze Słowem Bożym. Koncelebrowali m.in. OO.Benedyktyni jako pionierzy katolicyzmu w ziemi Gostyńskiej, oraz członkowie Sekcji Sanktuariów Maryjnych.

O godz. 1.30 Ks.Biskup Paweł Socha przewodniczył czuwaniu z Młodzieżą. Do godziny 5.30 trwały wspólne i indywidualne modlitwy, Godzinki i Msze św.

O godz. 8-mej Ks.Biskup Paweł Socha odprawił Mszę św. z kazaniem.

O godz. 10-tej przyjechali do Fary przedstawiciele Episkopatu z Ks.Kardynałem Karolem Wojtyłą na czele oraz Księża, Siostry zakonne, mężczyźni i liczni wierni. Po uroczystym ingresie do Fary procesyjnie wyniesiono obraz Matki Bożej Świętogórskiej przy akompaniamencie Orkiestry do ołtarza polowego. Tu nastąpiło powitanie przez Księdza Biskupa Mariana Przykuckiego, następującymi słowami:

P r z e m ó w i e n i e

Księdza Biskupa Mariana Przykuckiego - Wikariusza Kapitulnego
w czasie uroczystości jubileuszowych na Świętej Górze
w dniu 25 czerwca 1978 r.

Stajemy dziś pełni wiary i miłości przed ukoronowanym Obrazem Świętogórskiej Róży Duchownej i pragniemy wyśpiewać radosne Magnifikat przed Wielkopolski Panią, dziękując za otrzymane łaski od przeszło pięciuset lat. Cofamy się myślą do tych czasów, kiedy ten łaskami słynący Obraz - dzięki opiekuńczej łasce Bogurodzicy Dziewicy - zaczął gromadzić wierny lud tego regionu, aby go wspomagać w jego drodze do nieba i być dla niego wspomożeniem.

Nawiązujemy do bogatej przeszłości miasta Gostynia, od siedmiuset lat istniejącego, na którego dziejach Świętogórska Pani wyryła błogosławione piętno. Stajemy dziś z uczuciami wdzięcz-

ności za pięćset lat obecności na Świętej Górze Gostyńskiej.

Stajemy wdzięczni za łaski Nawiedzenia, dzięki którym Archidiecezja Poznańska przybliżyła się do Boga i dała dobry początek do wprowadzenia Chrystusa w nasze życie.

Korzymy się dzisiaj przed Świętogórską Panią, szczególnie mężczyźni Archidiecezji Poznańskiej, aby wypowiedzieć razem z Matką Boską radosne Magnifikat, bo wielkie rzeczy uczynił nam Ten, Który mocny jest i święte Imię Jego.

O jak pragniemy przez naszą dzisiejszą obecność wzmocnić złocistą koronę nie tylko nową powłoką złota, ile więcej żarem ogromnej miłości do Tej, co króluje na Wielkopolskiej Ziemi i jest chwałą sławnego miasta Gostynia.

II

Przed Oblicze Świętogórskiej Róży Duchownej przyprowadza nas święty Jan Chrzciciel, którego uroczystość wczoraj obchodziliśmy i w którego dzień - przed 50 laty - odbyła się pamiętna koronacja. O nim to powiedział Chrystus Pan: "Między narodzonymi z niewiast nie powstał nikt większy nad Jana Chrzciciela". Jan Chrzciciel wymową swojego imienia - JOHANAN - "Jahwe się zmiłował" - budzi w nas świadomość, że to wszystko, co dzięki łasce Bożej, wyproszonej przez Świętogórską Panią dokonało się w minionym półwieczu w tym regionie, jest Bożym zmiłowaniem i dowodem szczególnej Bożej troskliwości o nasz wierny Wielkopolski Lud.

Ufni w miłosierdzie i zmiłowanie Boże, oczekujemy z nadzieją dalszej opieki naszego Stwórcy za pośrednictwem Świętogórskiej Pani łaskawie nam tu królującej.

Olśnieni blaskiem tego łaskami słynącego Obrazu rozglądamy się po drogach naszego życia i pełni przerażenia przekonujemy się o prawdziwości słów poety wielkopolskiego Wojciecha Bąka, który charakteryzuje naszą rzeczywistość w słowach: "O jak trudno żyć człowiekowi między szalejącym atomem, a szalonym człowiekiem". Ludzkość jest przerażona w okresie powojennym grozą atomu, zwiastującego zagładę. Widzimy jedyną nadzieję

w Maryi nawołującej nas do pokuty i pełni ufności wołamy Królowo Pokoju, módl się za nami.

Szaleni ludzie występowali w różnych okresach dziejów ludzkich, ale wściekłość ich wydaje się być szczególnie silna w obecnym wieku. Wspominamy ze zgrozą przeżycia ostatniej wojny, będącej dziełem szalonych ludzi, zaniepokojeni jesteśmy szaleństwem ludzi nam współczesnych, nie uznających podstawowych praw osoby ludzkiej, nękających człowieka coraz to nowymi ograniczeniami. Ileż potrzeba wytrzymać przeróżnych nacisków, ileż trzeba wyrzeczenia się na skutek samowoli szalonych ludzi, ileż przeszkód napotykanych w realizowaniu dobra, w realizowaniu autentycznego chrześcijaństwa.

I tu znowu odwołuję się do ostatniego Proroka Starego Testamentu św. Jana Chrzciciela, o którym Chrystus powiedział:
- że nie był on człowiekiem w miękkie ubranym szaty, nie był on trzciną chwiejącą się od wiatru, ale był pochodnią gorejącą i świecącą.

Nam pragnącym utwierdzać panowanie Chrystusa w naszym życiu trzeba naśladować Jana Chrzciciela w jego bezgranicznym oddaniu Chrystusowi. W naszych przekonaniach religijnych nie możemy być trzciną chwiejącą się od wiatru.

Naszą rzeczywistość, w której żyjemy nie możemy uważać za cel naszych dążeń życiowych. Nie miękkie szaty i dobrobyt mają być naszym ostatecznym celem, ale Chrystus i rozszerzanie Jego Królestwa, gdyż po to jesteśmy stworzeni, aby Boga poznawać, wiernie Mu służyć i przez to się zbawić.
Dobra doczesne mają nam pomóc w urzeczywistnianiu naszych dążeń do celu ostatecznego.

Nade wszystko zaś przez posiadanie Chrystusa w naszych duszach i przez nasz apostolski czyn, mamy być pochodniami gorejącymi i świecącymi w myśl słów Boskiego Zbawiciela: "Tak niechaj świeci światłość wasza przed ludźmi, by widzieli czyny wasze dobre i chwalili Ojca, Który jest w niebiesiech".

Będziemy świecić jeśli będzie w nas Chrystus, jeśli z Nim razem obecnym w duszy, wypełniać będziemy nasze obowiązki.

Będziemy świecić, jeśli pielęgnować będziemy silną wiarę, wypełniać sumiennie praktyki religijne, wieść życie etyczne i łączyć się będziemy stale z Chrystusem Eucharystycznym, który nam pielgrzymom ziemskim daje siłę i moc.

III

Przedstawiając Świętogórskiej Pani nasze ponawiedzeniowe pragnienia, zmierzające do umocnienia panowania Chrystusa w naszym życiu, szczególnie w naszych rodzinach, radujemy się, że te nasze dobre postanowienia, możemy złożyć Matce Bożej w Jej Świętogórskim Obrazie przy uczestnictwie Jego Eminencji Księdza Kardynała Karola Wojtyły i przybyłych Biskupów Polskich, że możemy to czynić w obecności licznych gości przybyłych z kraju i z zagranicy z Księdzem Biskupem Tewesem z Monachium, wśród członków Kongregacji św. Filipa Neriusza, przybyłych Kapłanów i Wiernych.

Z radością przekazuję, razem z Księdzem Biskupem Tadeuszem Etterem, Duchowieństwem i Wiernymi pozdrowienie pełne czci dla Księdza Kardynała Wojtyły, z którego obecności szczególnie się radujemy, dziękując Mu za okazywaną nam życzliwość. Zapewniamy, że podążymy licznie do Krakowa do grobu świętego Stanisława w przyszłym roku, kiedy tam będą centralne uroczystości z okazji 900-lecia śmierci św. Stanisława Biskupa i Męczennika.

Pozdrawiamy ze szczerym oddaniem przybyłych Księży Biskupów Ordynariuszy z Częstochowy i Tarnowa, którym jesteśmy zobowiązani za obecność i podjęte celebry.

Pozdrawiamy przybyłych Księży Biskupów Sufraganów z Warszawy i Gorzowa oraz Księdza Biskupa Tewesa z Monachium, ku któremu wypowiadam słowo w zrozumiałym dla niego języku...

Kieruję serdeczne słowa pozdrowienia do członków Kongregacji św. Filipa Neriusza z terenu Polski jak również z innych krajów Europy z Księdzem Superiorem Jurą. Kieruję serdeczne słowa do Profesorów Papieskiego Fakultetu Teologicznego w Poznaniu, do przybyłych Kapłanów diecezjalnych i zakonnych.

Kieruję z szczególnym zaangażowaniem słowa do wiernych Archidiecezji Poznańskiej, do przybyłych mężczyzn, dla których Gostyń i Sanktuarium Świętogórskie stanowi krynicę i miejsce duchowej odnowy.

Chciałbym to swoje pozdrowienie zakończyć słowami Edyty Stein, Karmelitanki: "Życie duchowe jest najgłębszym i najczystszym źródłem szczęścia".
Przybyliśmy przed Oblicze Świętogórskiej Róży Duchownej i pragniemy, aby Chrystus umocnił się przede wszystkim w naszych duszach, bo wiemy, że Chrystus w duszy, to fundament szczęścia, to najtrwalsza baza duchowa dla owocnego apostołowania, do tego, aby stać się jak święty Jan Chrzciciel pochodnią gorejącą i płonącą.

A m e n.

Po słowie powitalnym Ks.Biskupa Mariana Przykuckiego, odśpiewano "Nie rzucim Chryste" i uformowano procesję powrotną na Świętą Górę.

Na czele procesji mężczyźni z Fary Gostyńskiej nieśli jubileuszowy Krzyż, a za nim liczne chorągwie, feretrony, delegacje parafialne w strojach ludowych, regionalnych rejonu poznańskiego, a nawet z Pomorza. W szczególny sposób odznaczali się mężczyźni z Dobrzycy w szwedzkich strojach. W procesji brały udział dzieci, ministranci, siostry zakonne oraz księża przedstawiciele dekanatów, instytucji diecezjalnych, rodzin zakonnych, goście z Niemiec i Włoch z Księżmi Biskupami na czele. Procesję prowadził Ks.Biskup Jerzy Ablewicz, a za Obrazem Matki Bożej szedł Ks.Kardynał Karol Wojtyła. Procesji towarzyszyła również orkiestra świętogórska. Cała trasa była bogato udekorowana, a wierni wypełnili po brzegi ulicę od Fary aż po cmentarz.

Cudowny Obraz Świętogórskiej Pani nieśli na zmianę mężczyźni z wszystkich parafii dekanatu Gostyńskiego oraz przedstawiciele różnych rejonów Archidiecezji Poznańskiej.

Podczas procesji do obecnych już Księży Biskupów dołączył się Ks.Biskup Z.Kraszewski, a przed Bazyliką na Świętej Górze oczekiwał Ks.Biskup Tadeusz Etter.

Przy pięknej pogodzie w atmosferze wiary procesja weszła na Świętą Górę i udała się do ołtarza polowego. Po ustawieniu Cudownego Obrazu i powitaniu Matki Bożej fanfarami, nastąpiło przygotowanie do uroczystej, pontyfikalnej, koncelebrowanej Mszy św. przy udziale orkiestry, zjednoczonych chórów - Świętogórskiego, Farnego, z Krobii, Pępowa, Strzelec W. i Mosiny. Pod przewodnictwem Ks.Kardynała Karola Wojtyły koncelebrowali Księża Biskupi - Ablewicz, Bareła, Przykucki, Etter; przedstawiciele Federacji Filipińskiej w Polsce oraz przedstawiciele dekanatów Archidiecezji Poznańskiej, instytucji centralnych - Seminarium, Sądu, Archiwum, Kapituł Katedralnej i Kolegiackiej w obecności Księży Biskupów Tewesa i Kraszewskiego. W centralnej uroczystości wzięło udział ponad 100 Księży i tyleż Sióstr zakonnych oraz około 20.000 Wiernych.

Po pozdrowieniu zebranego ludu, Ks.Biskup Tadeusz Etter dokonał wprowadzenia liturgicznego następującymi słowami:

/Powitanie przez Księdza Biskupa Tadeusza Ettera wygłoszone w dniu 25 czerwca - w 50-tą rocznicę Koronacji/

Pięćdziesiąta rocznica koronacji Obrazu Matki Bożej Świętogórskiej zgromadziła na tym miejscu świętym niezliczoną rzeszę pielgrzymów, przyprowadzoną z całej Archidiecezji przez ich Kapłanów i duszpasterzy.

Pragniemy podczas Najświętszej Ofiary sprawowanej pod przewodnictwem Najdostojniejszego Księdza Kardynała Metropolity Krakowskiego Karola Wojtyły, przez pobożny udział we Mszy św. złożyć Bogu korne dziękczynienie za wszelkie dobro duchowe z tego miejsca za przyczyną Matki Najświętszej przez wieki całe udzielone w prastarej rozległej Archidiecezji Poznańskiej.

Pragniemy całą Naszą przyszłość przez Jej dłonie powierzyć Bogu w Trójcy Świętej Jedynemu, Archidiecezję naszą osieroconą,

wszystkich Pasterzy polskich Diecezji z Księdzem Kardynałem Prymasem Polski duchowo i modlitewnie z nami złączonym, pragniemy Matce Najświętszej zawierzyć pomyślną przyszłość naszej Ojczyzny i rozwój Ludu Bożego rozproszonego na kuli ziemskiej. W takiej chwili uroczystej złączony jest z nami Namiestnik Chrystusowy Ojciec Swięty Paweł VI, który na uroczystość dzisiejszą przesłał nam telegram skierowany na ręce Księdza Biskupa Wikariusza Kapitulnego Mariana Przykuckiego z ojcowskim pozdrowieniem dla wszystkich uczestników jubileuszowego nabożeństwa i z Apostolskim Błogosławieństwem. Ze czcią wysłuchajmy teraz słów Ojca Swiętego do nas na tę uroczystość skierowanych:

/tłumaczenie z języka łacińskiego/

T e l e g r a m

Jego Ekscelencja
Ksiądz Biskup Marian Przykucki
ul. Mieszka I nr 2 - Poznań

Ojciec Święty czule pozdrawia Uczestników Uroczystości jubileuszowej oraz Księży Filipinów - Stróżów Maryi - Świętogórskiej Róży Duchownej, której Obraz w Gostyniu Poznańskim został ukoronowany przed pięćdziesięciu laty; gorąco zachęca do umacniania kultu Maryjnego, z którego niech czerpie obfity wzrost życie chrześcijańskie, z pomocą Apostolskiego Błogosławieństwa, zadatku łask niebieskich.

/-/ Kardynał Villot

S T E F A N ,
ŚW. RZYMSKIEGO KOŚCIOŁA
K A R D Y N A Ł W Y S Z Y Ń S K I
ZE ZMIŁOWANIA BOŻEGO I Z ŁASKI STOLICY APOSTOLSKIEJ
ARCYBISKUP GNIEŹNIEŃSKI I WARSZAWSKI
METROPOLITA, LEGAT URODZONY PRYMAS POLSKI

Ekscelencjo, Drogi Księże Biskupie,
Ukochany Ludu Boży i Maryi,

Wdzięczny jestem za zaproszenie mnie na główne uroczystości jubileuszowe w Sanktuarium Maryjnym na Świętej Górze w Gostyniu, które odbędą się dnia 25 czerwca 1978 roku, z racji 50-tej rocznicy koronacji Obrazu Świętogórskiej Pani, dokonanej dnia 24 czerwca 1928 roku przez Księdza Kardynała Hlonda, Prymasa Polski.

Nie mogąc osobiście przybyć, ażeby pomodlić się z Wami u stóp Maryi "Świętogórskiej Róży Duchownej", Matki Kościoła i Królowej Polski, czczonej na wzgórzu Gostyńskim od przeszło pięciu wieków, a ponad 300 lat pieczę nad nim sprawują Ojcowie Filipini.

Połączę się z Wami w jubileuszowych modlitwach dziękczynnych za łaski już otrzymane, oraz będę błagał z Wami o dalszą opiekę nad Wami, nad Kościołem i nad całym światem.

W moich modłach oddaję Was, Ukochani Pielgrzymi i Uczestnicy Jubileuszu w macierzyńskie Dłonie Pani Świętogórskiej, aby ubezpieczyć wszystkich w dochowaniu wierności Bogu, Krzyżowi, Ewangelii, Kościołowi i Ojczyźnie naszej.

Życzę Wam najobfitszych Łask i Darów nieba w dalszej ofiarnej służbie Bogu i Braciom, oraz wszystkim ślę błogosławieństwo prymasowskie na dalszą pracę.

Warszawa, dn. 20 czerwca 1978 MP.

Prymas Polski
+ Stefan Kard. Wyszyński

Z kolei na uwieńczenie Liturgii Słowa, przemówił do uczestników uroczystości ówczesny Ks.Kardynał Karol Wojtyła, Metropolita Krakowski, a obecny Papież Jan Paweł II.

Przemówienie Księdza Kardynała Karola Wojtyły

w czasie Centralnej Uroczystości 50-lecia Koronacji NMP Świętogórskiej w dniu 25 VI 1978 w Gostyniu na Św.Górze /tekst autor./

1. Bądź pozdrowiona

"Bądź pozdrowiona łaski pełna, Pan z Tobą". Słyszeliśmy przed chwilą te słowa i przybyliśmy, ażeby je wypowiedzieć. Z iluż to ust i z ilu serc wypłynęły one w czasie dzisiejszej uroczystości i z wielu jeszcze wypłyną.

Bądź pozdrowiona... Zdrowaś... Przybyliśmy, ażeby te słowa wypowiedzieć na Świętej Górze Gostyńskiej, ażeby je wypowiedzieć na Świętej Górze Kościoła Archikatedralnego Poznańskiego. Wypowiadamy je. Staramy się tymi słowy pozdrowić Maryję tak, jak Archanioł i równocześnie staramy się przejąć tymi słowy tak, jak Ona się przejęła. Bo oto słyszeliśmy przed chwilą, że zatrwożyła się na słowo Jego i rozważała. Rozważała co by miało znaczyć to pozdrowienie. Weszła w swoje serce, weszła w tajemnicę swojego wnętrza, swojej wiary, która była wiarą ludu Bożego odziedziczoną po Abrahamie, Ojcu wszystkich wierzących, weszła w wiarę obietnicy i rozważała, zanim Anioł uspokoił Jej lęk, zanim powiedział z czym przybywa. Ona rozważała. I gdy tak rozważała słowa Archanielskie, trafiły do głębi Jej serca, do głębi tej wiary, którą przynosiła na spotkanie z wysłańcem Boga. Powiedział więc Anioł: nie lękaj się Maryjo, oto poczniesz i porodzisz Syna i nazwiesz Imię Jego Jezus.

2. Wchodzimy w skupienie Maryi

Przybywamy tutaj, ażeby zatrzymać się w tym skupieniu Maryi, Maryi przyjmującej słowo, Maryi poczynającej w swym łonie dziewiczym Słowo, Słowo Przedwieczne, Syna Ojca przedwiecznego.

Przyszliśmy tutaj i często tutaj przychodzimy, ażeby się w tym punkcie zatrzymać, skupić.

To Sanktuarium, ten Dom jest miejscem skupienia się wielu. I to skupienie w szczególny sposób łączy każdego z Panią tego miejsca. Skupienie dla każdego z nas jest nieodzowne, ażebyśmy mogli wraz z Nią przyjąć i przeżyć tę prawdę, którą Ona przeżyła. Skupienie jest nieodzowne ażebyśmy mogli przyjąć i przeżyć prawdę o Bogu, który jest Ojcem, daje bowiem życie, o Bogu, który jest Miłością, daje się bowiem człowiekowi w Swoim Synu. Trzeba na to skupienia, trzeba uciszenia, trzeba rozważania, trzeba rekolekcji, ażeby tę prawdę przyjąć i przeżyć.

3. Aby poznać prawdę o człowieku

Trzeba takiego skupienia, takiego wejścia w siebie, ażeby przyjmując tę Prawdę, przeżyć siebie, znaleźć odpowiedź na pytanie: kim ja człowiek jestem, kim jestem? Odpowiedź na to pytanie jawi się człowiekowi dopiero wówczas, kiedy wraz z Maryją wejdzie w to wewnętrzne skupienie, kiedy wraz z Maryją przeżyje Tajemnicę Zwiastowania. Ażeby odpowiedzieć na to pytanie, kim jest człowiek, kim ja jestem, trzeba wejść w tajemnicę Boga, który jest Stwórcą i Ojcem, który jest Miłością. Jego miłość dociera do każdego bez wyjątku człowieka: dlatego człowieka stworzył, dlatego też stał się Człowiekiem w łonie Dziewicy. Czy nie po to, ażeby mógł stworzyć człowieka, ażeby odpowiedzieć mu na to pytanie kim jest, ażeby nadać mu właściwą człowieczą godność. Potrzeba na to skupienia. Dobrze, że to Sanktuarium Maryjne jest miejscem skupienia.

Dzisiaj się bardzo wiele o człowieku mówi i pisze, tak wiele jak nigdy i z różnych stron analizuje się tę rzeczywistość, której na imię człowiek. Nigdy jeszcze nauka tak wszechstronnie nie interesowała się człowiekiem i równocześnie nigdy jeszcze człowiek nie miał takiego poczucia, że jest istotą nieznaną. Ponieważ prawdy o człowieku można nauczyć się tylko w tym skupieniu Maryi, tylko w skupieniu przed Bogiem. Wtedy prawdę swojego człowieczeństwa może człowiek rozpoznać w Chrystusie. Ażeby rozpoznać w Chrystusie, musi wejść w skupienie Jego Matki.

4. ... który jest obrazem Boga

Dzisiaj, kiedy się tu gromadzimy, pragniemy podziękować za tych wszystkich ludzi, naszych Rodaków, którzy w przeciągu stuleci, a zwłaszcza w przeciągu ostatnich lat, wchodzili tutaj w takie skupienie z Maryją, rozpoznawali swoją człowieczą godność, odpowiadali sobie na pytanie: kim jestem? Jest to miejsce wielkiej i nieustającej lekcji. Wielka szkoła człowieczeństwa. Człowieczeństwa nie da się nauczyć w inny sposób, z wielu podręczników, w których człowiek jest przedstawiony bez odniesienia do Boga. Raz powiedzieliśmy o nim, że jest obrazem i podobieństwem Boga i nie da się go nigdy bez odniesienia do tego Pierwowzoru jakim jest Bóg sam, poznać, utożsamić. Jeżeli się w całej wiedzy o człowieku i w całym wykształceniu na temat człowieka eliminuje rzeczywistość Boga, wymiar Boga, przekreśla się także ostatecznie i sens człowieczeństwa, godność człowieczeństwa. I tak jak bez względu na to, cokolwiek by na ten temat głosili chociażby krzewiciele tzw. kultury świeckiej.

Te różne imitacje tradycji religijnych, obrzędów religijnych, nie zastąpią ich właściwej treści. Tutaj nie o formy chodzi, nie o powierzchnię chodzi. Człowiek nie jest istotą powierzchniową, człowiek jest obrazem, podobieństwem Boga, więc jest istotą głęboką, głęboko odbija światło. Nie da się go łudzić pozorami jego własnego człowieczeństwa.

5. Dziękujemy za owoce Maryjnego skupienia

Zgromadzeni tu na tym miejscu dziękujemy za wszystkich, którzy tutaj weszli w skupienie z Maryją, przyjmującą Słowo Boga, przyjmującą Syna Ojca Przedwiecznego. Przez to skupienie w pełni zrozumieli oni swoje własne człowieczeństwo. I równocześnie prosimy, by coraz więcej było takich ludzi i tu i wszędzie, zwłaszcza na naszej polskiej ziemi. Radujemy się z tego, że jest jakiś zwiększony chyba dzisiaj głód skupienia, rekolekcji, spotkania się z Bogiem żywym, wejścia w to Maryjne rozważanie najgłębszej Prawdy i Podstawowej Rzeczywistości. Radujemy się z tego. Chcemy, ażeby te wszystkie ruchy, te wszystkie dążenia, te wszystkie formy, które temu

służą, mogły się na naszej polskiej ziemi krzewić i rozpowszechniać, bo one równocześnie mówią człowiekowi kim jest, dają mu na to odpowiedź. Bez tej odpowiedzi człowiekowi trudno jest żyć, swe człowieczeństwo rozwijać i urzeczywistniać.

6. Pięćdziesięciolecie koronacji

Przybywamy tutaj dzisiaj w 50-tą rocznicę koronacji Obrazu Matki Bożej Świętogórskiej. Przed 50-ciu laty w dniu 24 czerwca 1928 roku Kardynał Prymas August Hlond włożył papieskie korony na skronie Pani Gostyńskiej, w Jej od wieków czczonym wizerunku. W ten sposób także zostało wypełnione wotum, jakie przed laty podjęli duszpasterze i stróże tego Sanktuarium XX Filipini. Kiedy zostali stąd usunięci w okresie "Kulturkampfu", wówczas ślubowali, iż wróciwszy tutaj pod opiekę Bogarodzicy postarają się o to papieskie wyróżnienie Jej Świętogórskiego Obrazu. I tego słowa wraz z Biskupem, a zarazem Prymasem Polski dotrzymali.

To jest ogromnie wymowne. Widzimy jak głęboko sięga to miejsce skupienia w dzieje całego narodu. Bo chociaż człowiek musi się uczyć prawdy o sobie, każdy z osobna, każdy wchodzić w swoje własne wnętrze i swoje własne serce. To jednak równocześnie uczy się tej prawdy poprzez dzieje społeczeństw, rodzin a zwłaszcza poprzez dzieje narodu. Tak więc to miejsce jest związane z dziejami Ojczyzny. Poczynając od wieku XV, XVI, zwłaszcza XVII chociaż już wtedy przeszedł przez naszą ziemię potop - a ten potop, który nawiedził to miejsce w latach siedemdziesiątych ubiegłego stulecia, był jak gdyby jednym z powtórzeń tego wielkiego potopu: były to czasy rozbiorów, kiedy odbierano nam równocześnie Chrystusa i Ojczyznę. Odbierano nam polskość i katolicyzm: jedno przez drugie. To właśnie oznaczał ten straszliwy "Kulturkampf", którego ofiarą padli także XX Filipini w tutejszym sanktuarium.

7. Maryja zapuściła korzenie w naszym narodzie

Kiedy przed 50-ciu laty koronowano Obraz Świętogórskiej Pani, to wszystko mieliśmy poza sobą, koronowaliśmy ten obraz z radością, iż okresy rozbiorów skończyły się, Ojczyzna

odzyskała niepodległość, weszliśmy w jakiś nowy okres dziejów. A równocześnie, koronując ten Wizerunek staraliśmy się ogarnąć największą czcią i wdzięcznością to wszystko, czym te nasze dzieje były i są. Czym były i czym będą poprzez Maryję. Właśnie poprzez to, że Ona rozważała i przyjęła Słowo, że Ona poczęła i narodziła Syna Bożego, właśnie poprzez to, poprzez dzieje zbawienia, poprzez dzieje każdego człowieka nabrały nowego wymiaru także i dzieje narodu. Zwłaszcza narodu tak głęboko związanego z chrześcijaństwem od samego początku, zwłaszcza narodu tak głęboko Maryjnego.

Stąd też ta koronacja, wyrażała ową więź, która żyje w każdej polskiej duszy, te największe wartości i miłość Chrystusa i miłość Ojczyzny, miłość Kościoła i miłość narodu. Czasem nam to zarzucają. Jednakże tak jesteśmy ukształtowani, takie jest nasze dziedzictwo. Maryja, która w dzisiejszej liturgii mówi nam, że zapuściła korzenie, swoje dziedzictwo w wielkim narodzie, stanowi jak gdyby odpowiedź dla nas i dla innych na ten zarzut. Jest to równocześnie prawda, która wyraża się w tylu polskich sercach, w tylu polskich duszach, zwłaszcza w trudnych okresach naszych dziejów. Ta sama prawda wyraziła się także przed 50-ciu laty koronacją Matki Bożej w Gostyńskim Sanktuarium.

6. <u>Kościół patrzy na Maryję</u>

Dzisiaj patrzymy na Nią znów z czcią nową, z nową miłością, a przede wszystkim z nową nadzieją. Kościół patrzy na Matkę Chrystusa jako na swój najwspanialszy wzór.
Kościół od Niej uczy się swojego macierzyństwa. I dlatego w naszych czasach na całej ziemi polskiej rozwinęło się to spojrzenie na Maryję, ponieważ Kościół, który na tej ziemi żyje, chce w szczególny sposób nauczyć się swojego macierzyństwa od Niej.
Kościół na ziemi polskiej czuje potrzebę tej lekcji Maryjnej dla siebie zwłaszcza w naszej epoce. Chce się uczyć od Maryi swojego macierzyństwa, ażeby stać się Matką każdego i wszystkich. Wiemy, że matka poczyna, wiemy, że matka wydaje na świat, wiemy, że matka karmi, wiemy także, że matka broni,

że gdy chodzi o jej dziecko jest w swojej kobiecej słabości najpotężniejsza. Matka broni, matka nie pozwala wydrzeć sobie dziecka, matka nie pozwala odebrać sobie dziecka, to dziecko ją samą niejako stanowi.

9. I uczy się od Niej, co to znaczy być matką

Kościół w Polsce chce się uczyć od Maryi takiego macierzyństwa. A kiedy mówię "Kościół" - drodzy bracia i siostry - to nam na myśli oczywiście nie biskupów tylko, nie kapłanów tylko, nie zakonników i zakonnice, ale każdego z nas, nas wszystkich, cały Kościół. Cały Lud Boży chce patrzeć na Maryję, żeby uczyć się, co to znaczy być Matką. Co to znaczy troszczyć się o dziecko, co to znaczy rodzić i co to znaczy karmić i co to znaczy bronić. A dzisiaj bardzo trzeba bronić każdego polskiego dziecka, każdej polskiej duszy, polskiej młodzieży, polskich małżeństw i rodzin, polskich warsztatów pracy. Trzeba bronić przed zalewem bezbożnictwa, ateizacji, która często szuka dla siebie form nacisku. Trzeba bronić przed zalewem demoralizacji, która człowiekowi odbiera poczucie jego ludzkiej godności i dlatego my - Kościół, patrzymy na Maryję, ażeby Ona nam, każdemu i wszystkim, zawsze i wszędzie powiedziała i ukazała, jak trzeba bronić każdego i wszystkich. I małego dziecka w przedszkolu, któremu bardzo często już to w latach przedszkolnych przekreślają jego dziecięcą wiarę w Boga. I dziecka w szkole dorastającego. I młodzieży w szkołach średnich. I na wyższych uczelniach. I ludzi przy warsztatach pracy. Jak bronić ojców i matek, jak trzeba bronić także starych i chorych, którym czasem odsuwa się tę religijną pociechę jaka płynie z życia Chrystusowego.

10. Lekcja na przyszłość

Tak więc przybywamy tutaj nie tylko ażeby wspominać to, co było w przeszłości, żeby rozpamiętywać dziedzictwo jakim wszyscy staliśmy się przez Maryję, przez Jej zwiastowanie, przez Jej wytrwanie pod krzyżem, przez Jej wspólną z Apostołami w wieczerniku modlitwę i czekanie na przyjście Ducha Świętego.

Przychodzimy także ażeby się przygotować do przyszłości dalekiej i bliskiej, przyszłości, która liczy się na lata, ale i także na dni. Może musimy się przygotować do jutrzejszego dnia, bo już ten dzień będzie się od nas domagał obrony tego Bożego dziedzictwa, które w sobie nosimy.

Pragniemy się tego wszystkiego od Bogarodzicy nauczyć dzisiaj i uczyć z wami. Dlatego czcimy Ją tutaj nie tylko jako Królową i Panią, a właśnie jako Matkę. Chcemy, ażeby ta wspaniała lekcja macierzyństwa, którą dawała naszym przodkom, którą nam daje w tych czasach, w szczególny sposób owocowała w całym naszym życiu i postępowaniu. Żeby Ona właśnie, ta wspaniała lekcja macierzyństwa Bogurodzicy Pani Świętogórskiej kształtowała naszą ludzką, chrześcijańską przyszłość. A m e n.

Po kazaniu w ramach darów ofiarnych między innymi delegacja z Kościanna złożyła wspaniałą świecę jubileuszową.

Przez całą Mszę św. przy pięknej pogodzie panował nastrój modlitewny i radosny zarazem, wzbogacany pięknym śpiewem zjednoczonych chórów, orkiestry i zebranego Ludu Bożego.

Po Komunii św. odśpiewano "Ciebie Boga wysławiamy", a przed błogosławieństwem przemówił jeszcze Ks.Biskup Tewes z Monachium w języku niemieckim. Przytaczamy te krótkie, ale piękne w treści słowa w tłumaczeniu polskim.

P r z e m ó w i e n i e

Księdza Biskupa Ernesta TEWESA z M o n a c h i u m
podczas uroczystości jubileuszowych na Świętej Górze Gostyńskiej
25 VI 1978 r.

Pochwalony Jezus Chrystus
Drodzy Bracia i Siostry,

Na zakończenie tego uroczystego nabożeństwa zostałem poproszony jako biskup niemiecki z Monachium, a równocześnie gość tutejszy, o wygłoszenie krótkiego pozdrowienia.
Czynię to bardzo chętnie i chciałbym w tej swojej wypowiedzi przekazać pozdrowienia chrześcijan katolików naszego kraju.

Myśli często podążają do Was, do Polski. Podziwiamy silną wiarę Narodu Polskiego. Podziwiamy Prymasa Polski i Kardynała z Krakowa, jak również wszystkich Biskupów Polskich. Bierzemy serdeczny udział w wielu wydarzeniach katolickiej Polski. Jesteśmy zadowoleni i wdzięczni, że te okropne rany, które zostały zadane przez nas w przeszłości, powoli zabliźniają się, że z jednej i drugiej strony wiele uczyniono, aby doszło do wzajemnego zbliżenia.

Zaistniałe fakty przeszłości nie dadzą się zatrzeć. My jednak możemy przed Bogiem i przed ludzkością prosić o przebaczenie. Równocześnie stwierdzamy, że należymy wzajemnie do siebie. Bóg zamknął nas przez Jezusa Chrystusa w jedności wiary i w jednym Kościele.
Musimy wszystko czynić, aby dać świadectwo o Jezusie Chrystusie światu, mianowicie świadectwo pokoju i pojednania. Do tego potrzeba jeszcze niejednego wysiłku. Przede wszystkim potrzeba odwagi, zaczerpniętej z ducha Jezusa Chrystusa.

Niech Bóg udzieli nam, a w szczególności przyszłemu pokoleniu, tego ducha w całej pełni.

+ Ernest Tewes
Biskup Regionalny Monachium

Z kolei superior świętogórski podziękował Bogu i Matce Najświętszej oraz wszystkim uczestnikom uroczystości z Ks.Kardynałem Karolem Wojtyłą na czele.

Po uroczystym błogosławieństwie, udzielonym przez wszystkich Księży Biskupów, zaśpiewano "Boże coś Polskę", a następnie procesyjnie odniesiono Cudowny Obraz Matki Bożej do Bazyliki i tam Apelem Jasnogórskim zakończono wspaniałe, historyczne, centralne uroczystości.

Chociaż zakończyło się nabożeństwo pod przewodnictwem Księży Biskupów, Lud Boży trwał nadal na modlitwie. O godz. 15-tej pod przewodnictwem Ks.E.Hanasa C.Or. oddawał hołd Maryi, a o godz. 16-tej Ks.J.Rataj C.Or. przewodniczył nabożeństwu dziękczynnemu z różańcem w ręku.

O godz. 17-tej Ks.Biskup Tadeusz Etter na uwieńczenie uroczystego dnia, przewodniczył we Mszy św. pontyfikalnej, w której koncelebrowało jeszcze wielu kapłanów, śpiewał chór z Kościana, a wierni wypełniali po brzegi Bazylikę. Msza św. była ofiarowana za wszystkich, którzy pomagali w przygotowaniu uroczystości jubileuszowych i w budowaniu nowego ołtarza polowego.

Mocnym, a serdecznym przepowiadaniem Ks.Biskupa Tadeusza Ettera i Jego błogosławieństwem oraz gromkim Magnifikat i Pod Twoją Obronę, zakończono wspaniały dzień uroczystości jubileuszowych.

Na pamiątkę tychże uroczystości wydano medalion pamiątkowy projektowany przez p. Katarzynę Stasińską, a wykonany przez p. Sawniczaka o nakładzie 300 egzemplarzy.

Z okazji jubileuszu świętogórskiego, otrzymaliśmy setki listów, gratulacji i życzeń od Księży Biskupów, Księży diecezjalnych i zakonnych, a także od wielu osób świeckich z różnych stron Polski.

Radość nasza i całej okolicy tym większa, że uroczystościom jubileuszowym przewodniczył obecny Ojciec Święty Jan Paweł II.

Niech to wszystko będzie na chwałę Bożą
i cześć Matki Najświętszej !

W niniejszej Oratorianie zamieszczamy także częściowo korespondencję z zaproszeniem na uroczystości i podziękowaniem za udział oraz listy z gratulacjami i życzeniami.

PRYMAS POLSKI

Warszawa, dnia 22 listopada 1976 r.

N. 2575/76/P.

Drogi Księże Superiorze,

Bardzo się raduję, że zamierzacie uczcić 50-lecie koronacji Matki Bożej w Gostyniu. Jednak na tak daleką odległość czasu nie mogę zobowiązać się do udziału; nadto muszę ograniczać swoje wyjazdy. Pragnę jednak włączyć się z dala w Wasze modlitwy dziękczynne, którym z serca błogosławię.

+ Stefan Kardynał Wyszyński
Prymas Polski

Przewielebny
Ks. Józef JURA C.Or.
Superior Oratorium św. Filipa N.
63-800 G o s t y ń

S.M.

(Herb)
BISKUP MARIAN PRZYKUCKI

Poznań, dnia 13 lutego 1978 r.

L.dz.96/78

Eminencjo
Najdostojniejszy Książe Kardynale Metropolito!

W ślad za zaproszeniem, wystosowanym przez Ks.Superiora Józefa Jurę, kieruję ze swej strony w imieniu całej Archidiecezji Poznańskiej gorącą prośbę o łaskawe przyjęcie zaproszenia na Świętą Górę w Gostyniu w niedzielę dnia 25 czerwca br.

Przypada bowiem w tym okresie 50-lecie koronacji łaskami słynącego obrazu Najświętszej Maryi Panny - Świętogórskiej Róży Duchownej. Pragnęlibyśmy, aby Wasza Eminencja uczestniczył w procesji z fary gostyńskiej na Świętą Górę i przewodniczył głównej uroczystości.

Szczegółowy program prześlemy w terminie późniejszym.

Archidiecezja Poznańska, mająca liczne dowody życzliwości ze strony Waszej Eminencji liczy, że w okresie wakansu i osierocenia zaszczyci Wasza Eminencja swoją obecnością tę wyjątkową uroczystość o zasięgu archidiecezjalnym. Sanktuarium Świętogórskie jest bowiem najżywotniejszym sanktuarium maryjnym w Archidiecezji Poznańskiej.

O uroczystości tej poinformowałem J.Em.Księdza Kardynała Prymasa. Sam na nią nie przybędzie, ale wyraził zgodę, aby Wikariusz Kapitulny zaprosił Biskupów niektórych diecezji na tę uroczystość.

W nadziei, że Wasza Eminencja będzie mógł zadośćuczynić naszym pragnieniom -

Łączę wyrazy najgłębszej czci
i serdecznego oddania w Panu

(-) + Bp Marian Przykucki
Wikariusz Kapitulny

Jego Eminencja
Najdostojniejszy
Ks.Karol Kardynał W o j t y ł a
Metropolita Krakowski
K r a k ó w

BISKUP MARIAN PRZYKUCKI
ul. Mieszka I nr 10
62-109 P O Z N A Ń

Poznań, dnia 10 lipca 1978 r.

L.dz.529/78

Eminencjo,
Najdostojniejszy Książe Kardynale Metropolito!

W imieniu osieroconej Archidiecezji Poznańskiej pragnę najuprzejmiej podziękować za łaskawy udział w uroczystościach maryjnych w Gostyniu oraz na Świętej Górze Gostyńskiej. Obecność Waszej Eminencji , celebra, wygłoszone słowo Boże oraz mozolny udział w długiej procesji, przyczyniły się do podniesienia tej uroczystości a wierni tamtejszego regionu z wdzięcznością mówią o ofiarnej posłudze Najdostojniejszego Kardynała Metropolity Krakowskiego.

Ze swej strony pragnę Waszą Eminencję gorąco przeprosić za pewną natarczywość przy zaproszeniu do Gostynia. Czyniłem to wraz z Księdzem Biskupem Tadeuszem ETTERM, licząc na dobre serce Waszej Eminencji, a przede wszystkim z potrzeby pewnego mocniejszego podkreślenia 50-lecia koronacji łaskami słynącego obrazu Matki Boskiej Gostyńskiej.

Zdają sobie sprawę, że przez dwa ostatnie pobyty Waszej Eminencji na terenie Archidiecezji Poznańskiej zaciągnęliśmy wielki dług wdzięczności, który pragniemy spłacać w najbliższej przyszłości, szczególnie w roku przyszłym zamierzamy tłumnie podążyć do Krakowa na uroczystości Stanisławowskie z okazji 900-tnej rocznicy męczeństwa Wielkiego Patrona Polski.

Szczerym wyrazom wdzięczności towarzyszy zapewnienie o najgłębszej czci i oddaniu w Chrystusie i Maryi

/-/ + Marian Przykucki
Wikariusz Kapitulny

Gostyń, Święta Góra, 28 czerwca 1978 r.

E M I N E N C J O

Najdostojniejszy Książe Kardynale
Metropolito Krakowski

Proszę przyjąć wyrazy należnej czci i głębokiej wdzięczności za łaskawe przybycie i przewodniczenie w centralnych uroczystościach jubileuszowych 50-lecia koronacji N.M.P. Świętogórskiej w dniu 25 czerwca br.

Świętogórska Róża Duchowna niech wynagrodzi strumieniami łask, wyprasza obfite dary nieba i niech otacza troskliwą opieką całą Archidiecezję i Metropolię Krakowską, z Eminencją na czele.

Zapewniamy o wdzięcznej pamięci modlitewnej u stóp Świętogórskiej Pani.

W załączeniu przesyłamy w duplikacie tekst przemówienia Waszej Eminencji z gorącą prośbą o łaskawe autoryzowanie go.

Raz jeszcze składamy staropolskie stokrotne "Bóg zapłać" i prosimy o Błogosławieństwo.

Z synowskim oddaniem, z głęboką
czcią i wdzięcznością

w imieniu Świętej Góry

superior

J. E m i n e n c j a
Najdostojniejszy
Ksiądz Kardynał Karol Wojtyła
Metropolita Krakowski
ul. Franciszkańska 3.
31 - 004 K r a k ó w

BISKUP MARIAN PRZYKUCKI
SUFRAGAN POZNAŃSKI

Poznań, dnia 2 marca 1978 r.

L.dz. 139/78

Ekscelencjo
Najprzewielebniejszy Księże Biskupie!

W ślad za zaproszeniem wystosowanym przez ks.superiora Józefa Jurę, kieruję ze swej strony w imieniu Archidiecezji Poznańskiej, gorącą prośbę o łaskawe przyjęcie zaproszenia na Świętą Górę w Gostyniu w dniu 25 czerwca b.r.

W tym czasie przypada bowiem 50-lecie koronacji łaskami słynącego obrazu Najświętszej Maryi Panny - Świętogórskiej Róży Duchownej. Pragnęlibyśmy, aby Wasza Ekscelencja przez swoją obecność uświetnił uroczystość jubileuszową i podkreślił znaczenie Sanktuarium Gostyńskiego.

W nadziei, że Wasza Ekscelencja będzie mógł zadośćuczynić naszym pragnieniom -

Łączę wyrazy czci i serdecznego oddania w Panu

/-/ † Bp Marian Przykucki
Wikariusz Kapitulny

Powyższe otrzymali:

1/ Bp Bareła Stefan - Częstochowa
2/ " Kaczmarek Lech - Gdańsk
3/ " Pluta Wilhelm - Gorzów
4/ " Socha Paweł - "
5/ " Czerniak Jan - Gniezno
6/ " Michalski Jan - "
7/ " Jeś Ignacy - Koszalin
8/ " Werno Tadeusz - "
9/ " Nossol Alfons - Opole
10/ " Gołębiowski Piotr - Sandomierz
11/ " Stroba Jerzy - Szczecin
12/ " Ablewicz Jerzy - Tarnów
13/ " Bednarczyk Piotr - "
14/ " Dąbrowski Bronisław - Warszawa
15/ " Zaręba Jan - Włocławek
16/ABp Gulbinowicz Henryk - Wrocław
17/ Bp Urban Wincenty - "

BISKUP MARIAN PRZYKUCKI
ul. Mieszka I nr 10
62-109 P o z n a ń

Poznań, dnia 10 lipca 1978 r.

L.dz. 528/78

Ekscelencjo
Najdostojniejszy Księże Biskupie!

W imieniu osieroconej Archidiecezji Poznańskiej pragnę raz jeszcze podziękować za łaskawy udział w uroczystościach maryjnych na Świętej Górze Gostyńskiej. Obecność Waszej Ekscelencji, sobotnia celebra, wygłoszone słowo Boże oraz udział w procesjach i nabożeństwach, przyczyniła się do podniesienia tej uroczystości a biskupi, duchowieństwo i wierni Archidiecezji Poznańskiej trwają w wielkiej wdzięczności dla Waszej Ekscelencji, podkreślając trudy dalekiej podróży z Tarnowa do Gostynia.

Wyrażając szczerą wdzięczność za dwa ostatnie pobyty na terenie Archidiecezji Poznańskiej, uświadamiam sobie, że zaciągnęliśmy wielki dług wdzięczności. Jest on tym większy, że Wasza Ekscelencja okazuje nam przy różnych okazjach wiele życzliwości. Zapewniam, że modlić się będziemy w intencji Waszej Ekscelencji i Diecezji Tarnowskiej.

Ślę wyrazy najgłębszej czci i szczerego oddania w Panu

/-/ ✝ Marian Przykucki
Wikariusz Kapitulny

Jego Ekscelencja
Najdostojniejszy
Ksiądz Biskup Jerzy ANDRZEWICZ
T a r n ó w

(Herb)

Przewielebny Księże Superiorze

Dużo nasłuchałem się pięknych rzeczy o uroczystościach na Świętej Górze w Gostyniu. Opowiadał mi o nich Biskup Ordynariusz. Tym większy żal odczuwałem, że nie mogłem jechać.

Serdecznie gratuluję i życzę, by uroczystości świętogórskie przyniosły jak najobfitszy owoc w duszach ludzkich i przyczyniły się do większej chwały Maryi, Matki Chrystusa.

A teraz zwracam się z gorącą prośbą. Słyszałem, że został wybity medal ku czci M.Najśw., z okazji 50-tej rocznicy koronacji obrazu świętogórskiego. Uprzejmie proszę o przesłanie mi pocztą - za zaliczeniem - tego medalu. Byłbym nie pocieszony, gdybym w swoich zbiorach nie miał tej pamiątki.

Serdecznie pozdrawiam

+ Piotr Bednarczyk

Tarnów, 28 czerwca 1978.

BISKUP ŁOMŻYŃSKI

Łomża, dn. 9 lutego 1978

Przewielebny Księże Superiorze

Bardzo serdecznie dziękuję za list z dn.30 grudnia 1977 r. Odpisuję dopiero dzisiaj z dwóch powodów. Jeden to ten, że pismo Księdza Superiora dotarło do mnie późno, ponieważ po wypadku samochodowym przebywałem na kuracji bardzo daleko od Łomży. Byłem zresztą wtedy w takim stanie, iż najprawdopodobniej byłoby mi trudno coś odpowiedzieć.

Po powrocie do domu zachorowałem ponownie dość poważnie i znów musiałem iść do szpitala, skąd też nie łatwo było zajmować się korespondencją. I to byłaby druga racja.

W tej chwili jestem w Zakopanem na dalszym leczeniu. Wracam do domu w połowie marca. Myślę jednak, że byłoby mi bardzo trudno podjąć się w takim stanie jakichkolwiek obowiązków w tak poważnym Sanktuarium, jakim jest Święta Góra. Poza tym mamy już zaplanowane wizytacje pasterskie na terenie diecezji. To również staje na przeszkodzie. Proszę zatem uprzejmie usprawiedliwić moją nieobecność na owej pięknej i dostojnej uroczystości, jaką jest 50-lecie koronacji cudownego wizerunku N.M.P.Świętogórskiej. Proszę równocześnie przyjąć moje najlepsze gratulacje z racji pięknej pracy pod patronatem ukoronowanej Róży Duchownej. Całym też sercem życzę, by organizowana uroczystość wypadła jak najwspanialej, a dalsza praca Drogich Księży wydawała jak najpiękniejsze owoce dla chwały Niepokalanej Matki i pożytku Ludu Bożego, który tak chętnie garnie się pod skrzydła naszej Królowej i Pani.

Księdza Superiora i wszystkich Jego Współbraci pozdrawiam serdecznie, od serca błogosławię i polecam gorąco troskliwej opiece Pani Świętogórskiej.

Całym sercem życzliwy -

/-/ + M.Sasinowski

(Herb)
BISKUP ŁÓDZKI

Łódź, dnia 24 II 1978
ul. Worcella 1

Czcigodny Księże Superiorze

Przepraszam za kłopot jaki sprawiłem, zagubieniem listu pierwszego.

Niestety według wszystkich znaków, czas k. 25/VI będę miał zajęty, tak że nie mogę podjąć się proponowanej konferencji. Proszę mi wierzyć, że jest to dla mnie osobiście przykre i naprawdę żałuję.

Życząc wiele owocu trwałego, łączę się w tych uroczystościach modlitwą.

+ Józef Rozwadowski

Wrocław, 15. 1. 1978.

Przewielebny Ojcze Superiorze

Na Uroczystość Jubileuszową z okazji 50-lecia Koronacji obrazu Najświętszej Maryi Panny Świętogórskiej Róży Duchownej składam najlepsze życzenia radości i rozwoju czci Bożej Matki w Ojczyźnie naszej.

Łączę zapewnienie modlitewne w tym Dniu uroczystym.

Na wszystkie poczynania w rozwoju kultu Maryjnego na Świętej Górze, łączę moje korne błogosławieństwo.

Oddany w Panu

+ Wincenty Urban

✝ BISKUP
SZCZECIŃSKO -
KAMIEŃSKI

Szczecin, dnia 7 czerwca 1978 r.
Znak: II a V - 24/78

Przewielebny Księże Superiorze,

Serdecznie dziękuję za zaszczytne zaproszenie do celebry i wygłoszenia Słowa Bożego z okazji 50-letniego jubileuszu koronacji Najśw. Maryi Panny na św. Górze w dniu 25 czerwca br. Nie odpowiadałem na nie dość długo, bo starałem się uwolnić od przypadających mi na ten dzień zajęć diecezja-lnych. Niestety zarówno sobotę 24 /poświęcenie kościoła/ jak i niedzielę 25 czerwca /święcenia diakonatu/ mam tak zajętą, że nie będę mógł uczestniczyć w uroczystościach na św. Górze. Bardzo proszę mieć mnie za wytłumaczonego.

Wraz z najlepszymi życzeniami wielu łask Bożych na Złote Gody Najśw. Maryi Panny proszę przyjąć wyrazy głębokiej czci i miłe pozdrowienia w Chrystusie.

✝ J. Stroba

Przewielebny
Ks. Superior Józef JUHA
Święta Góra

BISKUP WROCŁAWSKI

87-800 Włocławek, dnia 20 czerwca 1978 r.
ul. Gdańska 2

Przewielebny
Ks. Superior Józef Jura

Święta Góra

Serdecznie dziękuję Czcigodnemu Księdzu Superiorowi za łaskawe zaproszenie mnie na uroczystość 50-lecia koronacji Obrazu Matki Bożej na Świętej Górze. Pomny na obecność na koronacji przed 50 laty mego poprzednika śp. Biskupa Radońskiego, pragnąłem wziąć w tej uroczystości udział. Dlatego też zwlekałem z odpowiedzią. Niestety, zajęcia diecezjalne nie pozwalają mi osobiście uczestniczyć. Niemniej pragnę włączyć się w tę uroczystość przez modlitewną duchową obecność. Życzę ponadto, aby uroczystości jubileuszowe przyczyniły się do jeszcze większego wzrostu chwały Najśw. Maryi Panny - Świętogórskiej Róży Duchownej.

Łączę wyrazy braterskiego oddania
i błogosławieństwo biskupie

✝ Jan Zaręba bp

L.J.Chr.

Tarnów, dnia 20 czerwca 1978 r.

Wielce Czcigodny i Zacny

K s i ę ż e S u p e r i o r z e !

Jestem bardzo wdzięczny za zaproszenie do wzięcia udziału w Uroczystości Matki Bożej Świętogórskiej z okazji 50-lecia Koronacji Jej Obrazu.

Długo się zastanawiałem i ważyłem szczery zamiar według sił - nie odwrotnie trawestując słowa poety. To też jest powodem ostatecznej odpowiedzi, tak bardzo opóźnionej na przesłane zaproszenie.

Parokrotny pobyt w Klasztorze Świętogórskim cenię sobie bardzo i mile wspominam. - Obecny stan zdrowia, posunięty wiek, osłabienie ogólne sił fizycznych po przebytej poważnej chorobie, co dotąd jeszcze odczuwam, daleka i męcząca droga - skłaniają mnie do zrezygnowania z wyjazdu do Gostynia na tak piękną, drogą i Wam i mnie Uroczystość. Duchem i modlitwą przed Kopią Obrazu M.B.Świętogórskiej w domowej kaplicy będę z Wami, prosząc Opatrzność Bożą, by cała Uroczystość wypadła jak najwspanialej ku chwale Bożej i religijnemu dobru wszystkich, biorących w niej udział pielgrzymów i czcicieli Matki Bożej.

Łączę serdeczne pozdrowienia - również dla Współbraci w Klasztorze -

z wyrazami należnego szacunku

ks. Wawrzyniec Gnutek

+

Czcigodny Ojcze Superiorze !

Zacnemu Ojcu Superiorowi oraz całemu Sympatycznemu Kolegium Gorliwych Pracowników na Niwie Bożej z okazji 50-lecia KORONACJI Matki Bożej Świętogórskiej składam najlepsze gratulacje oraz życzenia, by pod opieką Matki Bożej rozwijało się i promieniowało na naszą Archidiecezję i całą Polskę matczyne i cudowne działanie Bóży Duchownej.

Serdecznie dziękuję za troskę o moją parafię, chętne przyjmowanie moich parafian, a szczególnie dzieci pierwszokomunijnych, którzy zawsze rozradowani i podniesieni na duchu wracają do swoich zajęć.

Przepraszam, że z powodu wyjazdów księży na urlopy, nie mogę brać udziału w tych wzniosłych uroczystościach jubileuszowych, ale duchem będę z Wami i modlił się w Waszych intencjach do Matki Bożej.

Z wyrazami wdzięczności i oddania

/-/ Ks.Mgr Marian Magnuszewski

Kępno w dniach jubileuszu Koronacji Matki Bożej Świętogórskiej
24 - 25 czerwca 1978 roku.

Pax Christi
J.M. + J.Z.

Karmel - Niedźwiady, 25 VI 1978 r.

Przewielebny i Drogi Ojcze Superiorze !

W imieniu Matki Przeoryszy, pragnę zapewnić Przew. Ojca Superiora o naszej duchowej łączności ze Św. Górą w dniach wspaniałych uroczystości z okazji 50-lecia Koronacji Matki Bożej Świętogórskiej Róży Duchownej.

Mam wspaniałą okazję złożyć hołd Naszej Pani Świętogórskiej. Cieszę się, że jestem jedną z wielkiego tłumu wiernych, jaki przewinął się na przestrzeni wieków przez to uprzywilejowane miejsce, w którym tron swój obrała Królowa Wielkopolski.

Wdzięczna jestem Bogu, że pozwolił mi wielokrotnie oglądać łaskawe oblicze Naszej Pani i pod Jej opieką odradzać się do lepszego życia, kształtować swoje serce według zamiarów Bożych.

Dziś choć od tamtych niezapomnianych chwil upłynęło kilkanaście lat, nadal w mej pamięci żywo tkwi Oblicze Świętogórskiej Pani i niezatarte wspomnienie otrzymanych łask.

W duchu, sercem przepełnionym wdzięcznością, klękam przed Jej tronem i w szczególniejszy sposób składam hołd Królowej Wielkopolski za wszelkie otrzymane dobro z Jej dłoni, za tych wszystkich, co z ojcowską miłością przemawiali do mej duszy. Niebo jedynie może w pełni ocenić ogrom łask i piękny świat dusz, który zakwitł u Jej stóp.

Życzę z całego serca, by Królestwo Świętogórskiej Róży Duchownej coraz większe zataczało kręgi, by chwała Jej rosła z chwili na chwilę.

W szczególniejszy sposób modlić się będę za wszystkich Drogich Ojców i Braci, by pod opieką Takiej Matki, wszyscy osiągnęli szczyty świętości. Tym wszystkim, którzy nawiedzają Św. Górę, życzę wielkich łask Bożych i ciągłego powrotu przed Oblicze Wielkiej Pani. Klęcząc o św. błogosławieństwo i modlitwę pokornie proszę.

Najniższa Sługa w Chrystusie
S.Teresa od Niepokalanego Serca Maryi O.C.D.

Bytów, 24 - 25 czerwiec 1978 r.

Na ręce Czcigodnego Ojca Superiora

Składamy nasze radosne "Magnifikat" z okazji 50-lecia Koronacji Cudownego Obrazu Matki Bożej.

Pragniemy włączyć się do Uroczystości Jubileuszowych przez duchowe uczestnictwo, modlitwę i ofiarę.

Składamy również nasze gorące podziękowania za zdroje łask na przestrzeni wielu lat odebrane, za rekolekcje św., skupienia, Słowo Boże, Msze św. i modlitwy przed Cud. Obrazem, za łączność duchową i korespondencję z Świętą Górą.

Z ufnością polecamy Rustoszy Sanktuarium - XX Filipinów, naszą Ojczyznę, parafię, siebie i nasze rodziny dalszej przemożnej opiece Pani i Królowej z Świętej Góry Gostyńskiej.

Wdzięczne czcicielki Matki Bożej i św.Filipa
uczestniczki rekol. zamkn.,
czytelniczki "Świętogórskiej Róży Duchownej"

/-/ Marta Gierszewska
Maria Wencke
Eugenia Klaman
Maria Janikowska
rodz. Senger
K. Aleksandrowicz
Anna Galikowska
Stefania Główczewska
Shinz Helena
Agnieszka Janikowska
C. Cebulska

W dniu 17 października 1978 r. na wiadomość o wyborze Ks. Kardynała Karola Wojtyły na Papieża , został wysłany telegram z gratulacjami i życzeniami w imieniu Świętej Góry.

Jako odpowiedź na nasz telegram, otrzymaliśmy pismo o następującej treści.

SECRETARIA STATUS

EX AEDIBVS VATICANTIS, listopad, 1978

Sekretariat Stanu wypełniając swój zaszczytny obowiązek niniejszym powiadamia, że Ojciec Święty Jan Paweł II z prawdziwą radością przyjął wyrazy szacunku i życzenia przesłane z okazji powołania Go na Stolicę Piotrową. W dowód wdzięczności udziela Swojego Apostolskiego Błogosławieństwa, które jest zadatkiem obfitych darów niebieskich.

/-/ podpis nieczytelny

Drugim ważnym wydarzeniem Roku Jubileuszowego na Świętej Górze - to

U R O C Z Y S T O Ś Ć I N G R E S O W A

Ks.Arcybiskupa Dra Jerzego Stroby - Metropolity Poznańskiego w dniu 19 listopada 1978 roku.

O godz. 10^{30} u podnóża Świętej Góry w skupieniu modlitewnym oczekiwano na przybycie nowego Ordynariusza Metropolity Poznańskiego. Udekorowana droga od tzw. Nadolnika do klasztoru wypełniona została sztandarami, różnobarwnymi strojami ludowymi szczególnie z Biskupizny, bielą kandydatów na Lektorów oraz kolorowymi pelerynkami ministrantów, na niebiesko przybranymi dziewczętami, siostrami zakonnymi zwłaszcza Służebniczkami 4-rech gałęzi z całej Polski i Kapłanami, a także kilkutysięczną rzeszą wiernych z delegacjami Kępna, Kościana i Poznania włącznie.

Nadjeżdżającego Arcybiskupa powitała orkiestra świętogórska pod batutą Ks.M.Smagacza C.Or. oraz delegacje z Kościana i ze śpiewem ludu przy akompaniamencie orkiestry w uroczystej procesji Arcypasterz wkroczył w podwoje Bazyliki Świętogórskiej, która tym razem nie mogła pomieścić wszystkich wiernych.

W Bazylice Zjednoczone Chóry - Gostyń Fara, Pępowo, Strzelce Wielkie, Murowana Goślina i Święta Góra - pod przewodnictwem Ks.Kan.T.Lercha wspaniałym śpiewem powitały Arcypasterza.

Po odsłonięciu Cudownego Obrazu Metropolitę Poznańskiego powitała Kongregacja Świętogórska z superiorem na czele - słowami:

Ekscelencjo
Najdostojniejszy Arcypasterzu
Metropolito Poznańskiej Stolicy Archidiecezjalnej

Bezpośrednio po uroczystym Ingresie do Bazyliki Archikatedralnej w Poznaniu, przybywasz jako Pielgrzym, dokonując wtórnego Ingresu w drugiej Bazylice na terenie Archidiecezji - na Świętej Górze Gostyńskiej. Przybywasz na miejsce, gdzie Maryja jest obecna w szczególny sposób od przeszło 500-set lat.

Kongregacja Oratorium św. Filipa wita Cię jak najserdeczniej, z należną czcią i synowskim oddaniem.

Witamy Cię przede wszystkim jako Następcę Apostołów i jako Arcykapłana, obdarzonego pełnią władzy.

Witamy Cię jako znak jedności ze Stolicą Apostolską i jakby żywą Pieczęć, aprobującą prowadzone tu prace duszpasterstwa sanktuaryjnego, ćwiczeń duchownych i troskę o powierzony przez Opatrzność Bożą kompleks zabytkowy architektury barokowej.

Witamy Cię również jako Jubilata, obchodzącego w dniu imienin Sł.B.Edmunda Bojanowskiego swoje dwudziestolecie Sakry Biskupiej.

Ekscelencjo, witamy Cię jako "Instrument", albowiem hasłem Twoim są słowa "da instrumentum tuum esse". Z woli Bożej stajesz jako Instrument, obdarzony wieloma darami i bogatym doświadczeniem, aby kierować całą Archidiecezją, a nam kustoszom tutejszego Sanktuarium, dopomóc w stawaniu się za przykładem Maryi wiernymi sługami Kościoła Poznańskiego, coraz lepszymi narzędziami w ręku Najwyższego, przekazującymi wszystkie łaski, jakimi Bóg pragnie z tego miejsca obdarzać Kościół Poznański, a może i Polski. Ks. Bp Jan Lubrański już w 1512 r. pozwolił na wybudowanie nowego kościoła po stwierdzeniu autentyczności łask i cudów doznanych na tym miejscu. Ks.Kardynał Hlond swoją częstą obecność na Świętej Górze uwieńczył aktem Koronacji Maryi w cudownym wizerunku. Twój Poprzednik Ks.Arcybiskup Antoni Baraniak nie tylko zapisał się złotymi zgłoskami w historii naszego, właściwie diecezjalnego sanktuarium, ale pozostawił jako wotum pamiątkę Milenium biskupstwa poznańskiego i Złoty Różaniec po Ojcu św. Janie XXIII. Natomiast Wasza Ekscelencja swoją obecnością i uroczystym Ingresem, pierwszym w dziejach Świętej Góry, uwieńcza, koronuje tegoroczny jubileusz 50-lecia, którego centralnym uroczystościom przewodniczył ówczesny Metropolita Krakowski, a obecny Ojciec św. Jan Paweł II, idąc z pokorą i prostotą za Cudownym Obrazem ulicami 700-letniego miasta Gostynia.

Najdostojniejszy Arcypasterzu, z okazji dzisiejszego przybycia ingresowego i pielgrzymiego na Świętą Górę, pragniemy złożyć jak najgorętsze gratulacje i życzenia.

Gratulujemy łaski powołania i wyniesienia na Stolicę Poznań-

ską oraz z całego serca życzymy, aby Świętogórska Róża Duchowna skutecznie orędowała u Syna Swego, wypraszając jak najwięcej potrzebnych darów Ducha Świętego i żeby się opiekowała z szczególną troską całą Archidiecezją Poznańską z Jej Arcypasterzem na czele. A jako duchowy prezent, składamy zapewnienie o naszej gotowości współpracy, o dalszej stałej pamięci modlitewnej oraz o naszym synowskim oddaniu.

Z kolei w imieniu Sióstr zakonnych powitała Arcypasterza S.Agata z Pleszewa:

Ekscelencjo
Najdostojniejszy Księże Arcybiskupie

Wdzięczna Archidiecezja Poznańska, dla której otworzyło się Twoje ojcowskie serce, śpiewa Najlepszemu Bogu hymn wdzięczności. Oto Pan ludowi swemu posyła Pasterza.

Ekscelencjo! - dziś wstąpiłeś w progi Sanktuarium Pani Świętogórskiej. Jest to miejsce wielkiego kultu Maryjnego, i równocześnie miejsce ożywienia życia religijnego dla wielu pielgrzymów.

Przybyłeś do Sanktuarium, które na pewno stanie się bardzo drogim Twemu sercu - jak było drogie Wielkiemu Twemu Poprzednikowi. Wierni Twoi witają Cię śpiesząc z hołdem czci i oddania.

Ze szczególną wdzięcznością niosą Ci hołd córki wielu Zgromadzeń zakonnych. Z ogromną radością witamy Cię, Ojcze - tutaj u stóp Róży Duchownej, Pani Świętogórskiej.

Każdego roku gromadzimy się tu, w obliczu Maryi i korzystając z gościnności Stróżów Sanktuarium - Księży Filipinów, mamy możność pogłębiania wiedzy teologicznej podczas kursów katechetycznych i ostatnio wiedzy praktycznej z innych dziedzin.

Święta Góra - to miejsce ogromnie bliskie Siostrom zakonnym, a pozwolę sobie dodać, że szczególnie bliskie Zgromadzeniu Służebniczek Maryi. Święta Góra związana jest z osobą Założyciela Zgromadzenia Sługi Bożego Edmunda Bojanowskiego. Tutaj w promieniach spojrzenia Bogarodzicy kształtowała się świętość wielkiego Syna Archidiecezji - człowieka nazwanego "serdecznie dobrym", tu zrodziła się myśl, która dała początek wielkiemu dziełu - Zgromadzeniu zakonnemu.

Arcypasterzu! - w uroczystą chwilę Twego przybycia na Świętą Górę - witając Cię w imieniu zebranych Sióstr zakonnych, niosę zapewnienie szczerej, gorącej modlitwy, która będzie towarzyszyła Twoim poczynaniom, podejmowanym ku chwale Bożej i dobru dusz. Życząc, by Pan był blisko z łaską swoją, wołamy z Psalmistą:

"... Niech ześle Tobie pomoc ze świątyni
niech Cię wspiera z Syjonu
niech Ci udzieli, czego w sercu pragniesz
i wszelki Twój zamysł wypełni".

W imieniu uczestników ćwiczeń duchownych powitała Arcypasterza Pani Krystyna Stryjakowska z Poznania następującymi słowy:

Ekscelencjo
Najdostojniejszy Arcypasterzu !

Z prawdziwym wzruszeniem witamy Ekscelencję w imieniu uczestników rekolekcji zamkniętych, odbywających się w tut. Sanktuarium Maryjnym. Od przeszło 20-stu lat kontynuujemy systematycznie ćwiczenia duchowne, biorąc udział w dniach skupienia i rekolekcjach pogłębiamy naszą wiedzę religijną. U stóp Matki Bożej Świętogórskiej Róży Duchownej kształtujemy swoją osobowość w oparciu o podstawowe przykazania Miłości Boga i bliźniego. Tu przyjeżdżamy do naszej Matki, aby czerpać mądrość życiową - tutaj zrozumiałyśmy, że tylko w jedności z Krzyżem Chrystusowym i przez prawdziwie chrześcijańską miłość możemy odnosić zwycięstwo w każdej godziwej sprawie. Zdajemy sobie sprawę z współodpowiedzialności jaką ponosimy za wychowanie młodego pokolenia - wiemy, że nie tylko metody wychowawcze, ale przede wszystkim osobowość wychowawców jest najważniejszym czynnikiem - dlatego nieustannie błagamy Matkę Bożą o światło i roztropność.

Chciałabym podkreślić jak wiele zawdzięczamy Tym wszystkim, którzy się tutaj trudzą, aby umożliwić nam korzystanie z pobytu na Świętej Górze - Tym, którzy dzielą się z nami swoim doświadczeniem i mądrością. Pragnę dodać coś od siebie, bo jestem przekonana, że zetknięcie się ze Świętą Górą jest zwrotnym punktem nie tylko w moim życiu osobistym, ale i w życiu mojej rodziny, a także dla wielu ludzi, którzy stanęli na mojej drodze. Pozwolę sobie dodać, że na Świętą Górę trafiłyśmy poprzez konferencje

wtorkowe, które odbywają się w Poznaniu przy kościele Bożego Ciała.

Przeżywanie dzisiejszej uroczystości Ingresu Jego Ekscelencji jest szczególnie drogie naszemu sercu - tym bardziej, że osierocona Archidiecezja nasza długo czekała na nowego Arcypasterza.

Zdajemy sobie sprawę z wielkości obowiązków i ciężaru dźwiganego krzyża - ale wierzymy, że Duch Święty pokieruje poczynaniami Ekscelencji - a my zapewniamy wspierać Go naszą modlitwą i rzetelną postawą chrześcijańską.

Niech Świętogórska Pani błogosławi Ekscelencję i darzy łaskami oraz nieustanną opieką.

Niech te skromne róże czerwone - symbol życia i miłości będą wyrazem naszej czci i głębokiego szacunku dla Ekscelencji.

W imieniu pielgrzymów wspólnota parafialna z Kępna pod przewodnictwem gorliwego Czciciela Świętogórskiej Pani - Ks.Prałata Mariana Magnuszewskiego zwróciła się do swego nowego Arcypasterza słowami:

Najdostojniejszy Arcypasterzu !
Radośnie biją dziś serca nasze
i roześmiane są wszystkie twarze,
Bo spotkał nas zaszczyt tak piękny i duży
Witać Cię Pasterzu u stóp Duchownej Róży !
Witamy Cię sercem wszystkie tutaj dziatki,
Wita Cię młodzież - ojcowie i matki.
O dobry Pasterzu, prowadź nas do Boga,
By jasna i prosta była nasza droga !
Twojej zaś pracy - niech Bóg błogosławi,
I ma Cię w opiece Świętogórska Pani.

Czcigodny i Drogi Arcykapłanie !

My dzieci, które dziś stoimy przed ołtarzem Pani,
Niesiem nasze prośby i miłość naszą w dani.
Od pierwszej Komunii, gdy Boga w sercu mamy,
To do Świętej Pani zaraz podążamy,
Aby umocnić i wytrwać w miłości do Boga.

I dziś o dobry nasz Arcypasterzu,
Niechaj nasze słowa zabrzmią jak w przymierzu,
Że modlić się będą pątnicze dziatki
O Twoje zdrowie - do Gostyńskiej Matki.

Najprzewielebniejszy Księże Arcypasterzu !

Jesteśmy dumni i pełni radości,
Że u stóp Maryi nasz Arcypasterz gości,
U tej wybranej Królowej i Pani,
Która nam na ziemi wszystkim błogosławi.
Przy Jej ołtarzu - gdy przyjeżdżamy,
Jej Świętość i Czystość tak blisko mamy !
Szczególną łaską Matka nas obdarza,
Nas ministrantów przy służbie ołtarza.
I dziś nasz Pasterzu zapewnić Cię pragniemy,
Że wierni Ołtarzowi my zawsze będziemy !

Ekscelencjo !

Pielgrzymując dziś do Gostynia, zebraliśmy się u Tronu Świętogórskiej Róży Duchownej, by Ciebie Czcigodny Ojcze powitać oraz oddać Ci cześć.

Nie pierwszy raz młodzież Archidiecezji Poznańskiej staje przed Obliczem Królowej. Bierzemy stały i czynny udział w rekolekcjach i czuwaniach.

Ekscelencjo ! - Wiemy, że Twoją na-jwiększą troską to młodzież, pragniesz, byśmy zawsze byli wierni

B o g u, K o ś c i o ł o w i i E w a n g e l i i.

Najdostojniejszy Arcypasterzu przyjm nasze zapewnienie, że nie zawiedziesz się na nas, bo Młodzież Archidiecezji Poznańskiej umie być wierną.

Zacny Księże Arcybiskupie - Metropolito !

Ze wzruszeniem i radością śpieszymy zawsze do Sanktuarium Maryjnego w Gostyniu, aby złożyć Matce Bożej nasze troski, smutki i radości, których nie brak każdej ziemskiej matce.

Cieszymy się, ze spotkania z Tobą nasz Arcypasterzu,bo pragniemy Cię zapewnić, że troską polskich niewiast jest:

- by rodziny nasze żyły w duchu miłości i zgody,
- by dzieci nasze i młodzież, włączone w Mistyczne Ciało Chrystusa, były wierne swoim Pasterzom.

Pragniemy również zapewnić Cię Drogi Pasterzu o naszych modlitwach, by w Twojej ciężkiej i trudnej lecz jakże wzniosłej pracy Arcypasterskiej, Bóg Ci błogosławił i darzył łaskami, byś w zdrowiu i bez przeszkód mógł wszystkie owieczki zaprowadzić do Owczarni Pana.

Jego Ekscelencjo !

Z wielką czcią i pełni wiary stajemy zawsze przed Obrazem Świętogórskiej Róży Duchownej.

W imieniu wszystkich ojców, pielgrzymujących na Świętą Górę, pragnę Ekscelencjo zapewnić Cię o naszym szacunku, miłości i przywiązaniu do naszych Pasterzy.

Pragniemy również zapewnić Cię o wierności Bogu i Kościołowi. Życzymy Ci Ekscelencjo, by obfite żniwo, które zbierasz na roli Pana, było pocieszeniem i napełniło Cię radością, a znakiem naszego oddania niech jest nasza wspólna modlitwa o Twoje Ekscelencjo zdrowie

Z d r o w a ś M a r y j o ...

Po powitaniu Ksiądz Arcybiskup rozpoczął koncelebrowaną pontyfikalną Mszę św., dokonał promocji lektorów, a po Ewangelii wygłosił Słowo Boże.

Prześwietna Kapituło Metropolitalna,
Przewielebni Księża Prałaci i Kanonicy,
Drodzy Bracia Kapłani,
Ukochani w Chrystusie Panu Pielgrzymi do Matki Bożej na Świętej Górze,
Drodzy Lektorzy!

Na zakończenie Soboru Watykańskiego II Ojciec Święty Paweł VI, przemawiając w Rzymie w Bazylice Matki Bożej Większej, podkreślił między innymi, że ogrom zadań jakie wynikają z Soboru przekracza ludzkie możliwości. W tej sytuacji widzi tylko jedną drogę do Matki Najświętszej, Matki Kościoła, która jest nieustannie obecna w tajemnicy Kościoła, by Jej zawierzyć dzieżo Soboru i wszystkie wynikające zeń zadania, jakie stoją przed Kościołem i przed Papieżem. Ojciec Święty Jan Paweł II, jak mówimy: "Nasz Polski Papież", w czasie swojego pierwszego przemówienia na placu Świętego Piotra powiedział, że lękał się przyjąć urząd Namiestnika Chrystusowego, bronił się przed nim, lecz ostatecznie zdecydował się w posłuszeństwie wobec Boga i w wielkim zaufaniu do Matki Najświętszej wziąć na siebie tę ogromną odpowiedzialność.

Drodzy Bracia, jak wiecie, zaledwie w ubiegłą niedzielę odbyłem ingres do Archikatedry Poznańskiej. Nie mogę więc znać dokładnie problemów i zadań jakie czekają mnie w Archidiecezji. Wiem jednak z pewnością, że Archidiecezja jest ilościowo dwukrotnie większa od Diecezji Szczecińsko-Kamieńskiej i że problemów będzie przynajmniej dwa razy tyle jak w Szczecinie. Jeszcze lepiej wiem o tym, że tu i tam spoczywa na mnie odpowiedzialność za budowanie Kościoła Chrystusowego. Budowanie zaś Kościoła Chrystusowego zawsze przekracza siły człowieka i dlatego idąc śladami Ojca świętego Pawła VI i Jana Pawła II, zgodnie z tradycją naszego Narodu, wybrałem się w pielgrzymkę na Świętą Górę do największego Sanktuarium w Archidiecezji, w którym czczona jest Matka Najświętsza Róża Duchowna, żeby w Jej ręce złożyć swój lęk, by Jej powierzyć Archidiecezję, powierzyć wielkie dzieło budowania Kościoła Bożego i wszystkie sprawy kapłanów, sióstr zakonnych, wiernych i biskupów, których Pan Bóg powołał do tego, by pracowali w naszej Archidiecezji.

Czynię tak dlatego, bo wierzę, iż prawdziwe są słowa świętego

Bernarda z Clairvaux, który powiedział: "Jeszcze nigdy nie słyszano, aby kto uciekając się do Ciebie, mógł być przez Ciebie opuszczony". Wiem także z doświadczenia Kościoła Polskiego, szczególnie z doświadczenia jakie zdobyłem w czasie Konferencji Episkopatu, że zawsze, kiedy sytuacja Kościoła w Polsce była szczególnie trudna, zdawać by się mogło bez wyjścia - Episkopat przez usta Księdza Prymasa zawierzał Kościół Boży w naszej Ojczyźnie Matce Najświętszej. Mogło by się komuś wydawać, że nie istnieje związek między napierającymi na Kościół problemami i zawierzeniem Matce Bożej, a przecież za każdym razem Matka Kościoła otwierała drzwi, rozjaśniała perspektywy i znajdywała wyjście. Wiem także, moi Drodzy, z osobistego doświadczenia, że ilekroć służąc Kościołowi znajdowałem się w szczególnie trudnej sytuacji i zawierzyłem ją pokornie Matce Bożej, Ona rozwiązywała ją w krótkim czasie i w jakiś przedziwnie łagodny sposób. Dlatego z wielką wiarą i pokorą przychodzę, żeby złożyć w ręce Matki Najświętszej swój niepokój i wszystkie sprawy Kościoła Archidiecezjalnego Poznańskiego, te które są do przewidzenia i te które dzisiaj trudno przewidzieć.

Cieszę się szczerze moi Drodzy, że tak licznie zebraliście się na Świętej Górze, tej umiłowanej od wieków Świętej Górze, ażeby prosić Matkę Bożą, by w naszych czasach wzięła w swoje ręce naszą Archidiecezję, kierowała decyzjami biskupa, oświeciła umysły i serca kapłanów i zechciała kierować wszystkimi naszymi sprawami. Chodzi jednak nie tylko o modlitwę. Trzeba, byśmy wzbudzając w sobie wiarę w Jej skuteczną opiekę, oddali siebie i Archidiecezję w Jej ręce. Tysiącletnia tradycja kultu Matki Najświętszej w Archidiecezji Poznańskiej, wyrażająca się w licznych sanktuariach oraz żywy i dynamiczny kult Róży Duchownej na Świętej Górze, przekonują mnie o tym, że potraficie się zdobyć na wielkie zaufanie i wielką miłość do Matki Bożej. To moje przeświadczenie potwierdza niedawne Nawiedzenie Matki Bożej w Archidiecezji, sławne na całą Polskę przez Waszą żywą wiarę i gotowość do ofiary. Jestem przekonany, że także każdy z Was ma swoje osobiste doświadczenie. Każdy mógłby sobie przypomnieć godziny szczególnych napięć, z których wydawało się, że nie ma wyjścia i przypomnieć sobie jak aktem wielkiej ufności zawierzył wówczas Matce Najświętszej, która dała rozwiązanie, wska-

zała drogę, otwarła drzwi, sprawiła, że zaświeciła nowa nadzieja.

Dzisiejsza Ewangelia święta, czytana często w uroczystości Matki Najświętszej mówi o tym, że Matka Chrystusa też się lękała stojąc w obliczu wielkich spraw Bożych. - "Nie bój się Maryjo" powiedział do Niej Anioł, "znalazłaś łaskę u Boga". Następnie zaś tłumaczył Jej sens swego przybycia. Wiemy, że Jej wątpliwości nie ustąpiły od razu. Świadczy o tym zapytanie: "jakże się to stanie kiedy męża nie znam". - Dopiero kiedy uwierzyła, kiedy zawierzyła Bogu, kiedy zdołała z całej swojej duszy powiedzieć: "Oto ja służebnica Pańska" - opuścił Ją lęk, uspokoiła się. Razem ze spokojem napełniła Jej duszę moc, dzięki której potrafiła trwać w trudnościach nawet pod Krzyżem.

Dlatego chcemy, moi Drodzy, nie tylko zawierzyć Maryi, ale chcemy równocześnie prosić Ją o to, by nam pomogła uwierzyć Ojcu, który powołuje nas do odpowiedzialnej misji budowania Kościoła Chrystusowego, prosić, byśmy dzisiaj i w każdej sytuacji życiowej potrafili powiedzieć za Nią: "Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego". W naszym życiu stanie się wówczas to samo, co stało się w życiu Matki Najświętszej: opuści nas lęk, ogarnie spokój i duszę naszą napełni moc, dzięki której będziemy potrafili dokonywać rzeczy jakich nie przewidywaliśmy i jakich ludzie nie spodziewali się po nas.

Pozwólcie Drogie Siostry i Bracia, że zakończę te krótkie słowa modlitwą, modlitwą pragnąłbym Was wszystkich, siebie i całą Archidiecezję zawierzyć Matce Najświętszej.

Święta Boga-Człowieka Matko, Pani nasza co w Jasnej świecisz Częstochowie i co pozwalasz nam odnaleźć siebie na Świętej Górze i wielu miejscach pielgrzymkowych naszej Archidiecezji, chwalimy Cię, wysławiamy Cię, cześć Ci oddajemy. "Błogosławiona jesteś Córo przez Boga Najwyższego spomiędzy wszystkich niewiast na ziemi".

Dziękujemy Ci za wszystkie łaski, które wyprosiłaś u Twego Syna naszej Ojczyźnie od zarania jej istnienia - w chwilach górnych i chmurnych. Dziękujemy Ci za dobroć jaką wyświadczasz od tysiąca lat ludowi tej Archidiecezji. Dziękujemy Ci za łaski ostatniego Twego Nawiedzenia i za wszystkie jakich udzielałaś nam tu na

na Świętej Górze, a także we wszystkich Sanktuariach, w kościołach, w kaplicach i gdziekolwiek ktokolwiek wzywał Twojej macierzyńskiej opieki w naszej Archidiecezji.

Przepraszamy Cię za naszych najbliższych i wszystkich naszych rodaków - za ich słabość, lekkomyślność a może i złość - jakimi obrażali Twego Syna i Ciebie Jego Najświętszą Matkę.

Przychodzimy dzisiaj do Ciebie zatroskani o rozwój Królestwa Bożego w naszym Kościele lokalnym, przychodzimy z wielką ufnością, by siebie i wszystko co mamy i czym jesteśmy i za co jesteśmy odpowiedzialni, zawierzyć Twemu macierzyńskiemu Sercu i dłoniom.

Pokornie Cię prosimy, przyjmij nas w swoją opiekę i wysłuchaj naszej modlitwy za cały Lud Boży Archidiecezji, Siostry zakonne, Kapłanów, Biskupów Pomocniczych i Arcybiskupa. Wspomóż nas byśmy nie tylko wzywali pomocy, ale za Twoim przykładem szukali Boga i Jego opieki przez pełnienie Jego świętej woli. O Pani nasza, Orędowniczko nasza, Pośredniczko nasza, Pocieszycielko nasza wstawiaj się za nami u Twego Syna. Amen.

Podczas Mszy św. części stałe śpiewał lud - Mszę Świętogórską - części zmienne wykonywały zjednoczone chóry.

Po licznie rozdanej Komunii św. odśpiewano Magnifikat i błogosławieństwem Arcypasterskim ora-z Apelem Jasnogórskim zakończono nabożeństwo ingresowe.

"Świętogórska Róża Duchowna"

Od 1968 r. na prośbę uczestników świeczeń duchownych wydajemy maszynopisem biuletyn dwumiesięczny pt. "Świętogórska Róża Duchowna". Zamieszczamy w niej rozważania teologiczno-ascetyczne, różańcowe oraz kronikę i kalendarz, coś z poezji, najczęściej Maryjnej, a także ważniejsze wydarzenia i okolicznościowe przemówienia. W każdym numerze podajemy intencje miesięczne Apostolstwa Modlitwy ogólne i misyjne, a także kongregacyjne.

Współredaktorami "Róży" są: Ks.Tadeusz Badura, Ks.Eugeniusz Banas, Ks.Michał Smagacz, Ks.Tadeusz Nagel..Każdorazowy numer przepisywany jest w ponad 400 egzemplarzach. W roku 1978 zostały wydane numery od 55 - 61. Z oka-zji 50 numeru "Świętogórskiej Róży Duchownej" śp.Ks.Arcybiskup Antoni Baraniak napisał:

ARCYBISKUP METROPOLITA
POZNAŃSKI

S Ł O W O J U B I L E U S Z O W E
Księdza Arcybiskupa Metropolity Antoniego Baraniaka
dla "Świętogórskiej Róży Duchownej"

Święta Góra pod Gostyniem Poznańskim rozsławiła się szeroko chwałą Matki Bożej. Znajdujące się tam od wieków Sanktuarium Maryjne stało się tętniącym ośrodkiem życia Bożego, modlitwy i refleksji. Na Wielkopolską Świętą Górę podążają co roku tysiące pielgrzymów, by uczcić Matkę Najświętszą w Jej słynnym łaskami obrazie. W zaciszu klasztoru Księży Filipinów, gorliwych stróżów świętogórskiego dziedzictwa Maryjnego, roztrząsają zawiłe problemy życia, wspierani światłem Ewangelii i mocami łask sakramentalnych; odnajdują Boga i siebie; czerpią natchnienie i siły do pracy codziennej i apostolskiej; czują się blisko Matki, która wszystko rozumie i pragnie zawsze im pomóc.

Wszędzie, gdzie pręży się życie ducha, gdzie rodzą się myśli brzemienne pięknem i dobrem - tam jawi się nagląca potrzeba wcielania, aby idee i wartości ducha mogły się wyrazić w dotykalnych formach i kształtach i w ten sposób komunikować się oraz ubogacać innych.

Również Świętogórskie Sanktuarium Maryjne, wzbierające życiem Bożym, odczuło potrzebę wcielania. Wyraziła się ona przed laty w inicjatywie powołania choćby skromnego pisma, które ukazywałoby się w regularnych odstępach czasu i roznosiło duchowe skarby Maryjnej pobożności do wszystkich, którzy tego pragną.

Była to inicjatywa mocna i dojrzała, skoro trwa żywa od dziesięciu lat i mimo braku zrozumienia ze strony Władz, które odmawiają jej urzeczywistnienia, manifestuje się niezmordowanie w niepozornym

lecz starannie redagowanym maszynopisie zatytułowanym "Świętogórska Róża Duchowna". W tej postaci pisemko święciło niedawno mały jubileusz z okazji ukazania się swego 50-go numeru.

Z tej okazji jubileuszu gratuluję Redaktorom i składam im najlepsze życzenia, aby nie zrażali się trudnościami i śmiało kontynuowali piękne dzieło.

Niechaj "Świętogórska Róża Duchowna", mimo niezwykle ubogich środków wyrazu, rozsiewa swoje płatki nasycone cudowną wonią pobożności Maryjnej!

Ufam, że usilne starania zostaną w końcu uwieńczone uzyskaniem pozwolenia na publikowanie pisemka w formie broszurki drukowanej lub przynajmniej powielanej.

Aby te życzenia i nadzieje stały się owocne i skuteczne, łączę z nimi serdeczne Arcypasterskie błogosławieństwo

† Antoni Baraniak
Arcybiskup Metropolita

Poznań, w uroczystość
Niepokalanego Poczęcia NMP.
1976 r.
L.dz. K.1291/76

"Echo Świętej Góry"

Od kilku lat zgodnie z sugestią Ks.Biskupa Tadeusza Ettera, dzięki wielkiej życzliwości śp. Ks.Arcybiskupa Antoniego Baraniaka i Ks.Biskupa Mariana Przykuckiego wysyłamy kilka razy w roku tzw. "Echo Świętej Góry" do wszystkich ośrodków duszpasterskich Archidiecezji Poznańskiej. "Echo" zawiera najważniejsze wydarzenia w formie kroniki oraz informuje o programie prac sanktuaryjno-rekolekcyjno-duszpasterskich. W 1978 r. wysłano czterokrotnie razem z programami rekolekcji zamkniętych, odpustów i innych uroczystości do 470 parafii.

Apel do Chorych

Od przeszło 15 lat, dwa razy w roku - z okazji pielgrzymki Chorych w czwartek po Zielonych Świętach i 15 września w uroczystość Matki Bożej Bolesnej - zostaje redagowany i rozsyłamy Apel do Chorych, do którego bardzo często śp.Ks.Arcybiskup Antoni Baraniak włączał swoje Słowo i Błogosławieństwo Arcypasterskie.

Apel do Chorych otrzymują razem z Echem duszpasterze oraz chorzy indywidualnie lub zbiorowo po różnych szpitalach w sumie ponad 1000 egzemplarzy.

Poniżej podajemy Apele do Chorych z 1978 roku.

"M a g n i f i k a t"

Czcigodni i Drodzy Chorzy i Cierpiący !

W tym roku sanktuarium Gostyńskie przeżywa jubileusz 700-lecia miasta i 50-lecia koronacji N.M.P.Świętogórskiej.

Być może, że wielu z Was pamięta dzień 24 czerwca 1928 r. w którym śp.Kardynał August Hlond w obecności Nuncjusza Papieskiego Marmagiego i Biskupów Polskich nałożył złote korony na skronie Jezusa i Maryi.

W tym roku jubileuszowym pragniemy tym gorącej uczcić Boga i Maryję oraz podziękować za wszelkie łaski i dobrodziejstwa tak hojnie rozdzielane Ludowi Bożemu.

Centralna uroczystość jubileuszowa koronacji odbędzie się w dniach 24/25 czerwca br. Wiemy jednak, że w jedną noc czy jednego dnia wszyscy nie mogą przyjechać i trudno byłoby wszystkich pomieścić. Dlatego śladem lat ubiegłych i w tym roku odbędzie się 18 maja br. dziękczynna pielgrzymka CHORYCH.

O godz. 9^{30} Różaniec z rozważaniem, a o godz. 10^{30} Msza św. w intencji Chorych z błogosławieństwem Najśw.Sakramentu.

Po nabożeństwie liturgicznym krótka akademia ku czci Matki Bożej. Na powyższą pielgrzymkę serdecznie zapraszamy.

Drodzy Chorzy ! Śp.Roman Rohloff od 10-ciu lat spoczywający w cieniu Świętogórskiej Bazyliki, kiedy był na Świętej Górze po raz ostatni, po amputacji nogi zaatakowany nowotworem, bardzo cierpiący i świadomy, że dni jego życia są policzone napisał podczas Wieczystej Nowenny: "Matko Najświętsza dziękuję Ci za łaskę cierpienia".

I Wy Drodzy Czciciele Świętogórskiej Pani mimo różnych dolegliwości fizycznych, duchowych czy moralnych wznieście swoje zbolałe serca i dziękujcie za wszystkie łaski i cuda dokonane za Jej przemożnym wstawiennictwem na przestrzeni przeszło 700 lat.

Wdzięczni za wszelką łaskę wspierającą Was w cierpieniu, w imieniu własnym i wszystkich, którzy za pośrednictwem Maryi Świętogórskiej dotąd otrzymywali i obecnie cieszą się z Jej wstawiennictwa, szczerym sercem wołajmy:

Maryjo w Twoje Dłonie składamy nasze serca przepełnione wdzięcznością za każdą łaskę i pomoc, za wszystkie cudowne uzdrowienia duszy i ciała, oraz za wszelkie dary nieba.

My Chorzy dziękujemy Ci szczególnie za pomoc w naszych słabościach, bowiem zdajemy sobie sprawę, że łaska cierpliwości i męstwa w chorobie, przewyższa cud uzdrowienia.

Dlatego jako nasze wotum wdzięczności na Twój Złoty Jubileusz, składamy w Twoim kochającym sercu wszystko, co bólem przenika naszą duszę i ciało z przekonaniem, że przy Twojej pomocy nasze łzy i cierpienia zostaną uwieńczone chwałą Bożą i wieczną radością.

W zamian za Waszą modlitwę i wdzięczną ofiarę Świętogórska Róża Duchowna niech Was otacza dalszą troskliwą opieką i z okazji złotych godów jubileuszowych niech obdarzy złotymi strumieniami łask i darów nieba.

Kongregacja Oratorium
św.Filipa Neri na Świętej Górze

Maj 1978

Drodzy i Kochani C H O R Z Y !

Przed zbliżającym się Świętem Matki Bożej Bolesnej 15 września, serdecznie pozdrawiamy Was i zapraszamy do złożenia hołdu w Jej Sanktuarium na Świętej Górze.

Wiecie już, że ten rok jest Rokiem Jubileuszowym. Złożyliśmy Jej hołd wdzięczności za 50-lecie koronacji Obrazu Matki Bożej Świętogórskiej. Ale wiemy również, że Ona króluje tutaj od przeszło 500 lat. Obrała to miejsce Swej czci i pomocy dla wszystkich, którzy z wiarą i ufnością do Niej przychodzą i do Niej się zwracają, początkowo w Swej cudownej figurze Matki Bolejącej, trzymającej na Swym łonie Swego umęczonego Syna. Czyż nie możemy Jej nazwać Patronką wszystkich Chorych i Cierpiących. Jej przepowiedział Symeon, że Jej Serce przeniknie miecz na powstanie wielu...

Ona stała pod Krzyżem, na którym zawisł Jej Syn. Jej On powiedział z Krzyża: "Oto Matka Syn Twój", "Oto Matka Twoja". Swoim "trwaniem" pod krzyżem zaświadcza, że w milczeniu i spokoju chce doprowadzić dzieło Swego Syna do końca, bez zubożeń i umniejszeń choćby jednym słowem czy gestem buntu. Tam wysłuchała słów Syna "Oto Syn Twój", którymi Chrystus dotyka w szczególny sposób wszystkich sytuacji, jakie mogą się w życiu każdego człowieka wydawać "ponad siły". Słowami tymi "Oto Syn Twój", jakby wskazywał: Oto człowiek, któremu może w życiu przydarzyć się sytuacja ponad siły. Bądź wówczas dla niego jak Matka, która podnosi, pomaga, pociesza i zachęca. Pomóż mu iść dalej. Jemu i każdemu innemu z ludzi. Ona podjęła się tego zadania, spełnia wolę Syna Swego. Mamy chyba najlepszy przykład na Świętej Górze.

Oddajmy Jej więc hołd wdzięczności w tym Roku Jubileuszowym za wszystkie łaski, których doznaliśmy wszyscy. Powierzmy się Jej na nowo, powierzajmy się Jej wciąż na nowo w każdej chwili życia, w każdej chwili większych cierpień, które mogą się nam wydawać ponad siły. Jej Syn powiedział przecież "Błogosławieni, którzy płaczą, cierpią. On dał nam Ją za Matkę, a któż może bardziej pomóc jeżeli nie Matka.

Najlepszym lekarstwem na zło jest miłość. I to pokazał nam Jezus i Jego Matka. Ofiarujmy nasze cierpienia za tych, którzy nam pomagają, za cały świat jako hołd dla Jezusa i Jego Matki.

Zapraszamy na dzień 15 września do Bazyliki Świętogórskiej na wspólne modlitwy pod przewodnictwem Maryi w łączności z tymi, którzy przybyć niestety nie będą mogli.

Rozpoczniemy o godz.10 - modlitwą różańcową z rozważaniem, a o godz.11 Pontyfikalna koncelebrowana Msza św. w intencji Chorych z błogosławieństwem Najśw. Sakramentem pod przewodnictwem Księdza Biskupa Tadeusza Ettera. Po sumie krótka akademia.

Matka Boża Świętogórska, królująca ze Swego Obrazu i Figury Matki Bolejącej niech podnosi, pomaga, zachęca w dalszym życiu do współpracy z Jej Synem. Niech to będzie źródłem duchowej radości i wielu łask Bożych.

Kongregacja Oratorium
W r z e s i e ń 1978 św.Filipa Neri na Świętej Górze
Gostyńskiej

K R O N I K A

za czas od 1 I - 31 XII 1978 r.

W dniach 31/XII - 1 I odbyło się skupienie dla Czcicieli i Pomocników M.M.P.Świętogórskiej Róży Duchownej. Uczestniczyło w nim 90 osób - w tym młodzież i starsi, pracownicy fizyczni, umysłowi i kilku inżynierów.

W programie skupienia uwzględniono przede wszystkim duszpasterską tematykę obecnego roku - "Człowiek w Kościele" w konferencjach nt. 1) Jesteśmy posłańcami Dobrego Pasterza w dzisiejszą rzeczywistość, 2) Maryja, Matka Kościoła, Matką Dobrego Pasterza i Jego posłańców, 3) Rola potrzeb człowieka w spełnianiu apostolstwa.

Uczestnicy skupienia wzięli czynny udział w nabożeństwie wynagradzająco-dziękczynnym o godz. 23 na zakończenie starego roku oraz powitali Nowy Rok błogosławieństwem Na-jśw.Sakramentu z pełnym uczestnictwem w koncelebrowanej Mszy św. o północy.

Ponadto uczestnicy skupienia, stanowiący swego rodzaju wspólnotę jedności, mimo różnicy wieku i wykształcenia przeżyli nastrój wigilijnej nocy z łamaniem opłatkiem, życzeniami przy akompaniamencie śpiewów kolędowych, wykonanych przez dziecięcy zespół.

6 - 8 I przybyła z Piły na dwudniowe rekolekcje zamknięte grupa Pań i Panów, pod przewodnictwem Ks.Z.Wedera.

Podczas tegorocznych ferii zimowych przeprowadziliśmy 3 serie rekolekcji dla młodzieży klas 8 i 3 serie dla klas maturalnych, w tym po jednej serii dla Młodzieży Męskiej.
W tym roku rekolekcje dla młodzieży cieszyły się rekordowo dużą ilością uczestników.
Z okazji rekolekcji przybywali 3 razy Ksiądz Biskup Mariam Przykucki i 2 razy Ksiądz Biskup Tadeusz Etter.

Rekolekcje dla Pań i Panów nt. "Trzeźwości" w terminie od 28 lutego do 3 marca pod przewodnictwem Ks.Z.Starczewskiego oraz skupienie dla młodzieży żeńskiej w dniu 2 IV prowadzone przez Ks.E.Hamasa, odbyły się o słabszej frekwencji w porównaniu z rokiem ubiegłym.

W dniu 30 stycznia br. zmarł w 73 roku życia i 46 powołania powołania kapłańskiego śp. Ksiądz mgr Augustyn Zgumn. Został pochowany w podziemiach Bazyliki w dniu 2 lutego.
Zmarły kończył studia teologiczne w Paryżu, wojnę spędzał w Tarnowie, po wojnie duszpasterzował w Siemowie.
Całe Jego życie naznaczone było cierpieniem spowodowanym chorobą płuc.

W dniach od 6 - 11 marca br. przeprowadzono kurso-rekolekcje dla Sióstr zakonnych nt. "Racjonalnego żywienia". Codzienne konferencje ascetyczne głosił Ks.J.Jura C.Or, a wykłady zawodowo-praktyczne przeprowadzała Instruktorka Pani Janina Musiał.

W dniach od 17 - 19 marca odprawiała rekolekcje bardzo liczna grupa Pań i Panów pod przewodnictwem Ks.Prałata A.Woźnego z Poznania.

1 kwietnia br. w godzinach popołudniowych przybył Chór Chłopięco-Męski z Limburga /N.R.F./ ze wspaniałym koncertem, podczas którego komentował Ks.Prof.Z.Biernat.

2 kwietnia odbył się dzień skupienia dla Rodziców dzieci przystępujących w tym roku do I Komunii św. z Dekanatu Gostyńskiego i z Krobii z wykładami Ks.T.Maćkowiaka, dra B.Suszki oraz Ks.Kan.Teodora Lercha.

W dniach od 7 - 10 kwietnia br. Ks.Prałat Maria-n Piątkowski prowadził rekolekcje bardzo licznej grupy Pań i Panów nt. "Dary Ducha Świętego".

W dniach od 10 do 13 kwietnia br. naszym rekolekcjom filipińskim przewodniczył Ks dr Z.Pawlak z Poznania.

W dniach od 18 - 24 kwietnia br. Siostry Służebniczki 4 gałęzi odprawiały doroczne rekolekcje pod przewodnictwem Ks.Józefa Jury C.Or.

W dniach od 26 - 29 kwietnia kapłani diecezji Częstochowskiej święceni w 1973 roku odprawiali rekolekcje także pod przewodnictwem Ks.J.Jury C.Or.

29/30 kwietnia br. Ks.E.Hanas prowadził dzień skupienia dla młodzieży o stosunkowo małej frekwencji.

Od 2-5 maja Ks.Tadeusz Nagel prowadził rekolekcje dla Rencistek i Emerytów, których w tym roku było mniej w porównaniu z latami ubiegłymi.

7 maja odbyła się tradycyjna pielgrzymka Kierowców, połączona z poświęceniem pojazdów mechanicznych pod przewodnictwem Ks.Kanonika Teodora Lercha z Gostynia.

W tegorocznych uroczystościach Zesłania Ducha Świętego 14 maja w niedzielę przewodniczył Ks.Infułat Władysław Kawski.
W poniedziałek 15 maja Pielgrzymce Matek - konferencję stanową wygłosił O.Karol Meissner, a koncelebrowanej Mszy św. przewodniczył i wygłosił kazanie Ks.Kanonik Tomaszkiewicz z Poznania.

Dnia 16 maja br. Siostry zakonne z różnych zgromadzeń i różnych Diecezji przybyły na swoją doroczną pielgrzymkę. Konferencje i nabożeństwa prowadził Ks.Józef Jura, a koncelebrowanej Mszy św. z kazaniem Ks.Biskup Mariam Przykucki.

W Niedzielę Trójcy Świętej nawiedziła nasze sanktuarium bardzo liczna pielgrzymka dzieci po I Komunii św. z rodzicami.

26 - 31 maja br. O.Karol Meissner prowadził rekolekcje dla Sióstr Pielęgniarek przybyłych z różnych stron Polski.

W dniach od 1-3 czerwca i od 6 - 8 czerwca Młodzież Maturalna z Zielonej Góry uczestniczyła w rekolekcjach, które prowadził Ks.Eugeniusz Hanas przy pomocy S.Danieli Służebniczki Dębickiej.

24/25 czerwca br. odbyły się uroczystości jubileuszowe 50-lecia Koronacji Cudownego Obrazu M.M.P.Świętogórskiej.

Od 26 - 29 czerwca Ks.Proboszcz Andrzej Miserny przybył z grupą Pań w celu przeprowadzenia ćwiczeń duchownych.

30 czerwca - 3 lipca Ks.Zbigniew Starczewski prowadził rekolekcje dla Młodzieży Żeńskiej Charytatywnej. Pomagały w tej serii dwie Siostry Służebniczki Dębickie - S.Karola i S.Chryzanta.
Na zakończenie przybył Ks.Biskup Tadeusz Etter.

Równocześnie od 1 - 6 lipca br. Ks.E.Hanas przewodniczył w rekolekcjach dla Sióstr Oblatek.

W dniach od 7 - 10 i od 11 - 14 lipca odbyły się dwie serie rekolekcji dla ministrantów, na które przybyło 236 chłopców z 66 parafii i 4 Diecezji. Prowadzili je Ks.Eugeniusz Hanas i Ks. Zbigniew Starczewski przy pomocy kleryków diecezjalnych i kongregacyjnych.

Od 9 lipca br. Ks.Jan Tomczak przez 4 tygodnie przygotowuje dzieci głuchonieme do I Komunii św. w ilości 18 osób i równocześnie uczy i przygotowuje Kleryków Poznańskich i z Płocka, a także Siostry zakonne do samodzielnego prowadzenia duszpasterstwa i posługiwania głuchoniemym.

Od 17 - 20 sierpnia Ks.E.Hanas C.Or. przewodniczył rekolekcjom Pań "Uczyć i wychowywać". W tym roku uczestniczyła mniejsza grupa.

W dniach od 22 - 28 lipca br. Ks.Józef Zielonka przewodniczył tradycyjnym ćwiczeniom duchowym Esperantystów, zgromadzonym z różnych stron Polski i Czechosłowacji w liczbie 84, w tym 13 Księży, wśród nich trzech prymicjantów.
Grupa Esperantystów mimo zróżnicowania wieku, wykształcenia i narodowości, wykazuje dużą dozę wewnętrznej jedności, gorliwości i rozmodlenia w języku esperanckim. Posiadają także bogaty repertuar pieśni religijnych.
Na zakończenie rekolekcji przyjechał Ks.Biskup Tadeusz Etter ze Mszą św. i Słowem Bożym. Obecność Księdza Biskupa przeżywają z wielką radością i wdzięcznością.

W czasie dwóch tygodni od 31 VII - 5 VIII i od 7 - 12 VIII przeprowadzono podwójny turnus skupienia katechetycznego, w którym uczestniczyło 111 Sióstr z 20 rodzin zakonnych z 7 Diecezji oraz 19 pań i 3 panów.
Wykłady teologiczno-katechetyczne prowadzili Księża Profesorowie: Wolniewicz, Maskręt, Raczkowski oraz mgr W.Gałczyńska i mgr J.Krzyżaniak. Uczestniczkom skupienia w ćwiczeniach duchownych przewodniczyli Ks.J.Jura C.Or. i Ks.E.Hanas C.Or.
W programie zajęć było także miejsce na filmy dyskusyjne i koncert Orkiestry Świętogórskiej pod batutą Ks.M.Smagacza C.Or.
Długoletnią organizatorką skupień katechetycznych jest referentka diecezjalna S.Romana Kaczmarek - Elżbietanka z Poznania.

W dniu 25 lipca odbył się diecezjalny dzień skupienia dla Kapłanów w liczbie 150 osób pod przewodnictwem kapłana włoskiego rzecznika "Movimento Sacerdotale Mariano" Don Stefano Gobbi.
W programie skupienia miały miejsce oprócz koncelebrowanej Mszy św. i modlitwy różańcowej dwie konferencje - jedna z nich dialogowana o tematyce odnowy życia kapłańskiego przez Maryję.
Uczestnicy skupienia ocenili je za wyjątkowo owocne dla ich życia wewnętrznego.

Z okazji uroczystości Wniebowzięcia N.M.P. odbył się 13 sierpnia dzień modlitw w intencji rodzin pod przewodnictwem Ks.Bpa Mariana Przykuckiego oraz 15 sierpnia tradycyjny odpust pod przewodnictwem Ks.Kan.T.Lercha.

Pielgrzymi 13 sierpnia po powitaniu mieli stanowe konferencje - dla rodziców wygłosił O.K.Meissner OSB z Lubinia, dla młodzieży Ks.E.Hanas C.Or., dla dzieci Ks.Z.Starczewski C.Or. i dla dzieci przedszkolnych S.Solatycka - katechetka.

Całość uroczystości odbywała się pod hasłem "Maryjo utrwalaj obecność Chrystusa w rodzinach naszych" jako kontynuacja programu Nawiedzenia Matki Bożej Częstochowskiej w Archidiecezji Poznańskiej. Równocześnie tegoroczny odpust Wniebowzięcia włączono w uroczystości jubileuszowe 700-lecia miasta Gostynia i 50-lecia koronacji Matki Bożej Świętogórskiej.

Referent Duszpasterstwa Rodzin Ks.Prałat Leon Bogalewski z Poznania rokrocznie orga-nizuje poza miesięcznymi dniami skupienia doroczne rekolekcje.

W tym roku w dniach od 26 - 28 sierpnia w rekolekcjach Poradnictwa rodzinnego uczestniczyła rekordowa ilość, bo około 90 osób. Rekolekcjom przewodniczył długoletni duchowy opiekun i promotor tego rodzaju apostolstwa, O.Karol Meissner OSB z Lubinia, przeprowadzając rozważania na temat: "Chrześcijanin w świecie współczesnym". Ponadto Ks.S.Dzięgiel misjonarz z Bydgoszczy wygłosił referat i wyświetlił film na temat obecnej sytuacji rodzin w naszej polskiej rzeczywistości. Do uczestników rekolekcji przyjechał Ks.Bp Tadeusz Etter.

W przemówieniu Ks.Biskup wyraził wielką radość z tak licznej frekwencji, zaakcentował wdzięczność za ofiarną pracę apostolską oraz wskazał program pracy na najbliższe trzy la-ta. Po przemówieniu Ks.Biskupa odbyła się dyskusja, stawiano wiele pytań, dotyczących pracy w terenie w różnych parafiach. Całości patronował swoją obecnością Ks.Prałat L.Bogalewski.

Referent Duszpasterstwa Chorych Kurii Poznańskiej zorganizował między innymi w naszym domu rekolekcyjnym w dniach od 5 - 15 września wczaso-rekolekcje dla Chorych.

W tym roku uczestniczyło 107 osób z 38 parafii, w tym z dwóch parafii diecezji Wrocławskiej. Opiekę roztaczało 15 osób - klerycy, pielęgniarki i siostry zakonne z Referentką diecezjalną S.Michalą na czele. Natomiast Ks.T.Nagel C.Or. przewodniczył w ćwiczeniach duchownych w godzinach pieśni religijnej i podczas spotkań rekreacyjnych. Ostatni dzień rekolekcji połączono z tradycyjną pielgrzymką Chorych z okazji uroczystości Matki Bożej Bolesnej. W sumie 15 września około 600 Chorych uczestniczyło w modlitwie różańcowej z rozważaniem i w koncelebrowanej Mszy św. przez siedmiu Kapłanów pod przewodnictwem Ks.Biskupa Tadeusza Ettera. Ksiądz Biskup w Liturgii Słowa przeprowadził rozważanie o roli cierpienia w oparciu i na przykładzie Matki Bożej Bolesnej, a na zakończenie błogosławił poszczególne grupy Chorych Najświętszym Sakramentem.

Od 20 lat do Sanktuarium ~~Sanktuarium~~ Świętogórskiego przybywają chorzy dwa razy do roku - w czwartek po Zielonych Świętach i 15 września w uroczystość Matki Bożej Bolesnej w liczbie od około 500 do 1.200 osób.

Sanktuarium Świętogórskie jest miejscem bardzo drogim dla Sióstr Służebniczek Bogarodzicy Dziewicy Niepokalanie Poczętej ze względu na swego Założyciela Sł.B.Edmunda Bojanowskiego, który z szczególną wiarą, czcią i miłością modlił się na Świętej Górze.

Śladem lat ubiegłych i w tym roku w dniach od 18 - 24 kwietnia oraz od 23 - 29 września Siostry Służebniczki Dębickie, Pleszewskie, Starowiejskie i Wrocławskie uczestniczyły w dorocznych ćwiczeniach duchowych pod przewodnictwem Ks.J.Jury C.Or. i Ks.E.Hamana C.Or. Tajemnicza, ale prawdziwa obecność Maryi, atmosfera sanktuaryjna i piękno architektury oraz duchowa obecność Założyciela i możność chodzenia Jego śladami to bardzo sprzyjające okoliczności dla dokonywania odnowy wewnętrznej podczas rekolekcji.

Siostry Służebniczki - mając to na uwadze - z okazji 125 rocznicy założenia Zgromadzenia fundują pomnik swemu Założycielowi właśnie na Świętej Górze.

W dniu 8 października przybyła tradycyjna pielgrzymka dekanatu Leszczyńskiego. Wierni przynieśli sztandary i chorągwie. Poszczególnym parafiom towarzyszyli duszpasterze.

Superior w powitaniu podkreślił potrzebę wiary w tajemniczą ale rzeczywistą obecność Maryi od przeszło 500-set lat, nawiązał do jubileuszu 50-lecia koronacji N.M.P.Świętogórskiej, wspomniał o Ojcu św. Janie Pawle I i o potrzebie modlitwy w intencji nowego Papieża. Zachęcił także do modlitwy za nowego Ordynariusza Archidiecezji Poznańskiej, który 7 października przejął kanonicznie kierownictwo Archidiecezją Poznańską. Towarzysząca, upragniona, piękna pogoda była także okazją do wdzięczności i do dalszej prośby u stóp Bożej Matki nie tyle w sprawach dotyczących życia doczesnego ale i przede wszystkim do omówienia z Maryją problemów życia duchowego w rodzinach i parafiach.

Pątnicy uczestniczyli w koncelebrowanej Mszy św. i wysłuchali kazania, wygłoszonego przez Ks.L.Rachwała C.Or. Kazanodzieja na tle tajemnic Różańcowych zaakcentował w szczególny sposób potrzebę życia wewnętrznego.

Po Mszy św. pielgrzymi wzięli czynny udział w procesji Różańcowej z Najświętszym Sakramentem do 5-ciu ołtarzy. Modlitwa Różańcowa z rozważaniami była ukierunkowana na sprawy życia rodzinnego.

W dniu 8 października zakończono roczny kurs lektorski dla 70 chłopców z 15 okolicznych parafii.

Całości przewodniczył Ks.Z.Starczewski C.Or. Pomagali mu Księża Wikariusze z parafii gostyńskich, Farnej i Ducha Świętego oraz miejscowa katechetka p.S.Solatycka.

Ministranci, korzystający z ćwiczeń i wykładów dla nich przeznaczonych, otrzymają promocję lektorską podczas planowanej uroczystości ingresowej do Bazyliki Świętogórskiej nowego Ordynariusza Archidiecezji Poznańskiej Ks.Arcybiskupa Dra Jerzego Stroby w dniu 19 listopada bieżącego roku.

W dniach od 21 - 24 października Ks.Józef Jura C.Or, przewodniczył rekolekcjom dla Czcicieli św.Filipa Neri na temat "da instrumentum tuum esse". W rozważaniach uwzględniono obowiązek stawania się świadomym narzędziem w ręku Najwyższego, środki prowadzące do usprawnienia we współpracy z Bogiem oraz przymioty człowieka, chrześcijanina i świętego jako instrumentu obdarzonego rozumem i wolną wolą w realizowaniu odwiecznych planów Ojca Niebieskiego.

Uczestnicy tej serii rekolekcji to z zasady gorliwi apostołowie w swoim środowisku, propagatorzy ćwiczeń duchownych oraz rzecznicy dzieła rekolekcji, dni skupienia i duszpasterstwa sanktuarium. W serii uczestniczyło 60 osób z 5-ciu diecezji.

W dniu 29 października Ks.Z.Hanas C.Or. zakończył tegoroczny cykl skupień dla Młodzieży Męskiej i Żeńskiej szkół średnich, przybywających w oddzielnych grupach z 40 parafii.

Tegoroczne dni skupienia zostały określone jako Oratorium Młodzieży o tematyce "Moja młodość wobec problemów życia, Boga i chrześcijaństwa". W założeniu głównym i ukierunkowaniu chodziło o doprowadzenie do dialogu interpersonalnego w grupie Oratorium, co miało ułatwić osiągnięcie szczerości i otwarcie się uczestników z własnymi problemami życiowymi w celu wspólnego ich rozwiązywania i przeprowadzenia osobowego dialogu z Bogiem.

Konkluzja dni skupienia to stwierdzenie, że życie jest wielką szansą i daje możliwość rozwoju osobowości młodego człowieka i chrześcijanina.

W dniach od 6 - 9 listopada przeprowadzono doroczne rekolekcje dla Organistów Archidiecezji Poznańskiej.

Uczestnicy rekolekcji korzystali z konferencji ascetycznych na temat: "Świadoma współpraca z łaską przez praktykę miłości".

Ponadto trzech Księży Profesorów z Poznania: Bernat, Michałek i Szachowicz przeprowadzało wykłady z liturgii, o konserwacji organów oraz wiele czasu poświęcono na ćwiczenie śpiewów nowej liturgii pogrzebowej.

W dniu 23 listopada zakończono czwartą serię rekolekcji kapłańskich, przeprowadzonych w bieżącym roku.

Trzem seriom rekolekcji przewodniczyli OO.Dominikanie: O.Józef Pańciak z Warszawy, O.Joachim Badeni z Krakowa i O.Bałke Ligowski z Warszawy. Natomiast dekanalnym Moderatorom przewodniczył Ks.Prałat Marian Piątkowski.

Na trzy serie rekolekcji kapłańskich przyjeżdżali Księża Biskupi: Marian Przykucki i Tadeusz Etter. Rozpoczęcie ostatniego kursu połączono z konferencją rejonową. Przewodniczył J.E.Ks.Arcybiskup Jerzy Stroba. Byli także obecni obydwaj Księża Biskupi Pomocniczy.

W tegorocznych rekolekcjach uczestniczyło 298 kapłanów z Archidiecezji Poznańskiej i 20 z 7-miu innych Diecezji.

Trybunał do Beatyfikacji i Kanonizacji Sługi Bożego Ks.Wawrzyńca Kuśniaka C.Or. przesłuchował świadków i przeprowadził wizytację podziemi, gdzie spoczywają zwłoki wspomnianego Sługi Bożego, Bazyliki Świętogórskiej i Klasztora XX Filipinów.

Skutkiem tych czynności prawnych był wyrok ogłoszony 28 listopada 1978 r. że Sługa Boży nie odbierał ani nie odbiera kultu liturgicznego.

Ważny i konieczny etap na drodze do beatyfikacji został zakończony. Teraz powinno rozpocząć się postępowanie sądowe o świątobliwości życia, heroiczności cnót, o cudach zdziałanych i łaskach otrzymanych za przyczyną Sługi Bożego.

Należy życzyć i oczekiwać, aby ostatnia i najważniejsza część procesu do wyniesienia na ołtarze naszego rodaka, wzorowego kapłana, świątobliwego Oratorianina rozpoczęła się i aby proces ten zakończył się pomyślnie.

Tę sprawę w modlitwach serdecznych, gorących, nieustannych przedkładać będziemy w cuda bogatej, łaskawej, Świętogórskiej Pani, której wielkim czcicielem był Sł. Boży Ks.Wawrzyniec Kuśniak C.Or.

W kończącym się roku kalendarzowym przeprowadzono oprócz trzech serii rekolekcji i trzech kursów szkoleniowych oraz dorocznej pielgrzymki 7 razy skupienie dla Sióstr zakonnych, pracujących w Gostyniu i okolicy - a więc dla Służebniczek Dębickich, Miłosierdzia, Marianek, Elżbietanek i Opatrzności Bożej.

Przedmiotem rozważań były tematy nawiązujące często do okoliczności i potrzeb lokalnych np. "A myśmy się spodziewali", "Maryja wzorem wdzięczności", "Maryję poznawać", "Tajemnica Maryi w ekonomii zbawienia", "Znaki miejsca", "O powszechnym powołaniu do świętości", "Maryja przykładem rozważnego słowa", "Formy kultu Maryjnego", "W czym możemy naśladować Maryję", "Dlaczego Bóg doświadcza", "Kim jest Jezus", "Da instrumentum tuum esse", "Oczekiwanie", "Tajemnica Niepokalanego Poczęcia" - itp.

Podczas każdego skupienia oprócz dwóch konferencji był czas na spotkanie z Jezusem przebaczającym w sakramencie pokuty oraz czas na rozmowę osobistą z Jezusem Hostyjnym w Najświętszym Sakramencie.

17 grudnia zakończono w tym roku czwarty z kolei cykl konferencji przygotowawczych do Sakramentu Małżeństwa. Każdy cykl trwał przez 4 niedziele i obejmował 11 konferencji, które wygłaszali: O.Karol Meissner OSB, Ks.Proboszcz Lic.Wiktor Góra, Ks.Stefan Komorowski, Diecezjalna Instruktorka Duszpasterstwa Rodzin P.Bożena Jaromin i Ks.Zbigniew Staroszewski C.Or.

W tegorocznych kursach uczestniczyło 694 osoby z 76 parafii. Aktualizując tematykę "Rodzina - domowym Kościołem", zilustrowano zgubne skutki przerywania ciąży na podstawie filmu pt.: "Usuwanie poczętego życia".

Każdorazowe spotkanie niedzielne kończyło się wspólną Mszą św. Od kilku lat organizatorem kursów przygotowawczych do Sakramentu Małżeństwa - na Świętej Górze jest Ks.Zbigniew Staroszewski C.Or.

W 1978 roku przeprowadzono rekordową ilość - 45 serii rekolekcji z największą z dotychczasowych frekwencją. Tegoroczni uczestnicy rekolekcji przybywali z 25 diecezji oraz z Czechosłowacji i Węgier. Około 60% rekrutujących się z Archidiecezji Poznańskiej. Prawie połowa uczestników rekolekcji to młodzież.

Poza rekolekcjami przeprowadzono także 25 razy dni skupienia, na które przybywali wierni z 11 diecezji, w tym 80% z Archidiecezji Poznańskiej. Tegoroczna frekwencja na skupieniach także wzmożona w stosunku do lat ubiegłych.

Dla uczestników rekolekcji i dni skupienia poza nabożeństwami liturgicznymi i paraliturgicznymi oraz posługą w konfesjonałach w sumie wygłoszono 658 konferencji.

Na przestrzeni ostatnich 20 lat prowadzenia domu rekolekcyjnego zauważa się powolny ale stały wzrost frekwencji oraz coraz większe zainteresowanie i dowartościowanie ćwiczeń duchownych.
Uczestnicy rekolekcji czy dni skupienia piszą w korespondencji względnie wspominają, że pierwszy pobyt na Świętej Górze stał się momentem przełomowym względnie zwrotnym punktem w ich życiu nie tylko duchowym, ale i rodzinnym.

W kończącym się roku z prac remontowo-budowlanych przeprowadziliśmy:

odwilgocenie, otynkowanie i wymalowanie dolnego korytarza klasztornego,

konserwację i remont części rekolekcyjnej,

kopanie studni głębinowej,

wymianę i przełożenie posadzki w prezbiterium Bazyliki,

zbudowaliśmy ołtarz polowy i przygotowali plac kultowy,

przeprowadziliśmy remont organów,

fugowanie murów,

uporządkowanie energetyczno-transformatorowe,

część terenu wokół Bazyliki utwardziliśmy kostką kamienną.

SPIS TREŚCI

	str.
Wstęp	
Zaproszenie Ks.Arcybiskupa A.Baraniaka na Uroczystość 50-lecia Koronacji N.M.P.Świętogórskiej i przy tej okazji Episkopatu Polski do odbycia Konferencji na Świętej Górze Gostyńskiej	1
Podziękowanie Ks.Arcybiskupa A.Baraniaka za zaproszenie	1 a
Zawiadomienie Urzędu Miasta i Gminy w Gostyniu o uroczystościach jubileuszowych i zaplanowanej procesji do Fary Gostyńskiej	2
Decyzja Urzędu Miasta i Gminy w Gostyniu, zezwalająca na procesję	2 a
Komunikat Kurii Metropolitalnej w Poznaniu	3
Zachęta duszpasterska Kurii Metropolitalnej w Poznaniu	3 a
Program uroczystości jubileuszowych	3 b
Wiersz: "W hołdzie Świętogórskiej Pani"	4
Uroczystości Jubileuszowe N.M.P.Świętogórskiej	7
a/ przygotowanie	7
b/ przebieg uroczystości	8
Telegram Ojca św. Pawła VI	30
Słowo Ks.Kardynała St.Wyszyńskiego - Prymasa Polski ...	31
Niektóre zaproszenia, podziękowania, gratulacje i życzenia biskupów, księży, sióstr zakonnych i osób świeckich	41
Podziękowanie za gratulacje i życzenia wysłane Ojcu św. Janowi Pawłowi II z racji wyboru	57
Uroczystości Ingresowe Ks.Arcybiskupa Dra Jerzego Stroby - Metropolity Poznańskiego	58
"Świętogórska Róża Duchowna"	69
Echo Świętej Góry	71
Apel do Chorych	72
Kronika	73